

அன்புச்
சாதனாவின்
நினைவாக

In Loving
Memory of
Saathana Piragash

1984 - 2011

உ
சிவமயம்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

சாதனா பிரகாஷ்

அன்னை மடியில்
31-01-1984

காலனின் பிடியில்
21-12-2011

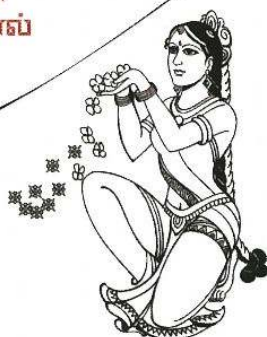
திதி வெண்பா

சீரோங்கு கரவருடம் மார்கழி ஆறு
பேரோங்கு அமரபக்க துவாதசி திதி
பூம்புகார் பதிதனின் நங்கை சாதனா
கண்ணகை அம்பிகை அரணடைந்தார் கால

எமது அன்பு சாகுனாவின்
பாது கமலங்களுக்கு இந்நூல்
சமர்ப்பணம்

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்று என்னை
உருவாக்கித் சிறுவயதில் தவிக்கவிட்டு பிரிந்த என் இதயத்தாயே!
உத்தமியே! இனிதான இறைவன் தாழ் ஏகிவிட்டாய் அம்மா.

கணவனே கண்கண்ட தெய்வமாகவும், உங்கள் சகோதரங்களும்
உங்களின் மேல் கொண்ட பாசத்தையும், நீங்கள் வாழ்ந்த
வாழ்க்கை உயிருக்கும் மேலாக நேசித்த உங்களின்
அம்மாவையும், மாமா, மாமியையும், மைத்துனர்களையும்
விட்டுப்பிரிந்த துயரத்திற்கு நன்றி செலுத்த எங்களுக்கு
இயலக்கூடிய காரியமா அம்மா?

நாம் செய்யக் கூடியது ஒன்றே ஒன்று தான். என்றென்றும்
உங்களை நிலையாக நிறுத்தி வைப்போம்.
நாளிலும் பொழுதிலும் உங்கள் நினைவுகளுக்கு, எங்கள்
கண்ணீர் புஸ்பங்களால் அர்ச்சனை செய்வோம்.

இந்த நினைவழியா நினைவுச் சுடரினை உங்கள் பொன்னான
மலரடிக்குச் சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

இறைஞ்சி கேட்கின்றோம்
ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் தாயே
அம்மா.

உன் உறவுகள்

ஓம் சீவமயம்

ஆனைமுகம் ஆறுமுகம் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.
ஓம் ஓம் ஓம்

வீநாயகர் வணக்கம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

- திருமூலர்

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

தேவாரம்

வேதமோதி வெண்ணூல்பூண்டு வெள்ளையெருதெறிப்
பூதஞ்சூழப் பொலியவருவார் புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவு நக்காவெனவு நம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழனநகராரே.

Om sivamayam

*Aanaimugam Aru Mugam Ambikai Ponnampalavan
Jnana Guru Vanipatham Nadu
Om Om Om*

Vinaayagar Vanakam

*Ainthu karathanai aanai muhath thanai
Inthin ilampirai pohlum eitrana
Nanthi mahan thanai gnaanak kolunthianik
Punthiyil vaithth adi pohtu hinranae
-Thirumuular*

*Vaakundaam, nallamanamundaam maamalaraal
Nokkundaam maynitudangathau pookunu
Thupparthirumayni thumbikkaiyaan paadam
Thappaamal sarvar thamakku.*

- Avvaiyaar

THEVARAM

*Veitha Mothi Vennool Poondu Vellai Yeru Theri
Pootham Choolap Polia Varuvar Puliyin Uri Tholar
Nathaa Enavum Nakka Enavum Nanba Ena Nindru
Paatahm Tholubar Paavam Theerpar Palana Nagarareh
-Thirugnana Sambanthar*

கூற்றாயின வாறுவில்க் ககலீர்
கொடுமைபல செய்தன நான் அறியேன்
ஏற்றாய் அடிக்கே இரவும் பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாது என்வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறைஅம் மானே.
- திருநாவுக்கரசர்

கருவுற்ற நாள்முதலாகவன்
பாதமே காண்பதற்கு
உருகிறேறே னுள்ளமும் நானும்
கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால
வாயா திருவாருரா
ஒருபற்றிலாமையுங் கண்டிரங்காய்
கச்சி யேம்பனே.

- திருநாவுக்கரசர்

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாத மேமனம் பாலித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந் தேன்இ னிப்பிற
வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாஉனை நான்ம றக்கினுஞ்
சொல்லும்நா நமச்சி வாயவே.

- சுந்தரர்

பொன்னார் மேனியனே புலித் தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றையணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.
- சுந்தரர்

Kootra- Yina- Vaaru -Vilaka -Kileer
Kodumai- Pala Seithana Naa-nariyane
Yetra-Yadikkaay Yeravum Pagalum
Pireyathu Vananguven-Eppoluthum
Thoahra-Then Vayitrina-Gambadiyeh
Kudorodhu Thodaki-Mudakki-Yida
Aatren-Adiyaen-Athikai-Kedila
Veeratthaaana-Thurai-Ammaneh
-Thirunavukarasar

Karuvutta naalmuthalavun
Pahthame kaanpathattku
Urukutte nullamum naanum
Kidanthalan theyithntholinthen
Thiruvotti yooraa thiruvaala
Vaayaa thiruvaaruraa
Orupattilamaiyun kandirankaayi
Kachchi yegampane.
-Thirunavukarasar

Matru Pattenak kinri nin thirup
Pathamey manam pavithen
Petalum pirarnthen ini
Piravatha thanmai vantheythinane
Katraver tholu thethum seekarai
Yurit paandik kodumudi
Natravaa vunai naan marakinum
Sollum nah Namachivayaveh.
-Suntharar

Ponnaar menianeh pulitholai araikasaitu
Minnaar sensadai male milir konrai aninthavaneh
Manneh mamaniyeh mala padiyul manickameh
Anneh unnai allal ini yarai ninaikeneh
-Suntharar

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. - மாணிக்கவாசகர்

பால்நினைந் தூட்டும் தாயினும் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. - மாணிக்கவாசகர்

முத்தி நெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 பக்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
 சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
 அத்தனைக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.
 - மாணிக்கவாசகர்

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
 குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.
 - சேந்தனார்

THIRUVASAGAM

Ammaiyae appaa oppilaa maniyae
Anpinil vilaintha aaramuthae
Poymmaiyaе perukkip polyuthinaich surukkum
Puluththalaip pulaiyanaen thanakkuch
Semmaiyaе aaya siva patham aliththa
Selvame sive perumaanae
Immaiyaе unnaich sikkenap pidiththaen
Engkelyunthu aruluvathu iniyae
-Manickavasagar

Paal ninainthuutum thaayinum saalap
Parinthinii paaviyaenudaiya
Uuninai urukki ulloli perukki
Ulappilla aanathamaaya
Thaenaich sorinthu puram puramthirinha
Selvamae sivapermaanae
Yaan unaith thodarnthu sikkenap pidiththaen
Engkeluntharuluvathu iniyae
-Manickavasagar

Mutthi nerri aariyaadha muurkkarodu muyalvaenai
Paththi nerri ariviththu pal(zh)a vinaihal paarum vannam
Chiththamalam aruviththu siva maaki enaiyaanda
Aththanenakkaruliyavaar yaar perruvaar achchoavae
-Manickavasagar

THIRUVISAIPA

Katravar vilungum katpakak kaniyaik
Karaiyvilaak karu naima kadalai
Matravar ariya maanika Malayai
Mathippavar manamani vilakkai
Setravar purangal setraem sivanaith
Thiruvilli milai viitiruntha
Kotravan thannaik kandu kandu ulla
Kulira en kankulirnth thanavae -Senthanaar

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லை
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன்... அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
கற்பகம் எனவினை... கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய... மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு... பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய... முதல்வோனே
முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவ உறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த... அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை... இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள்... பெருமாளே.
- அருணகிரிநாதர்

THIRUPALLANDU

Paalukku paalagan Veendi yaluthidap
Partkadal eenthaperaan
Maalukku chakaram andrarul seithavan
Manniya thillai-thannul
Aalikkum anthanar vaalkindra
Chitrampalamae idamaagap
Paalithu nattam payila-vallaanukkay
Pallaandu kooruthumae
-Senthanaar

THIRUPPUHAL

Kaithala niraikani appomod avalpori
Kappiya karimugum adiperni
Katridum adiyavar putthiyil uraipava
Karpagam yenavinai kadithekum
Matthamum mathiyamum vaithidum aranmagan
Matporu thiralpuya mathayaanai
Matthala vayiranai uthhami puthalavanai
Mattavil Malarkodu panivenae
Muthamil adaivanai mutpada kirithanil
Mutpada eluthiya muthalvohnae
Mupuram eriseitha achiva urairatham
Achchathu poddiseitha Athithiraa
Atthuyar athukodu suppira manipadum
Appunam athanidai ipamaki
Akkura magaludan achchiru muruganai
Akkanam manamarul perumaalae
-Arunagirinathar

Kaithala Niraikani is a famous Tamil devotional song praising Lord Ganesha, the remover of obstacles. This song is written by a great Tamil Saint Arunagirinathar who lived around 14th century.

Meaning:

kaiththala niRaikani: A handfull of fruits,

appamodu avalpori: appam (a sweet dish made of rice-flour and brown sugar), puffed rice and fried rice

kappiya karimugan: these dishes are devoured by the elephant-headed God, Ganesha;

adi pENi: (That Ganesha's) feet will always be worshipped in their mind;

katridum adiyavar: (if they say) "for us the learners and Your devotees,

buddhiyil uRaibava kaRpagam: You reside in our intellect, Oh Giver, like the wish-yielding KaRpaga Tree (in the Heavens)"

enavinai kadidhEgum: then, their karmas will flee.

maththamum madhiyamum vaiththidum aranmagan: He is the Son of Siva, who is adorned with Umaththam flower and the crescent moon;

maRporu thiraL buya madhayaanai: His shoulders are broad like those of a fierce elephant ready for a wrestling bout;

maththaLa vayiRanai: His pot-belly is like a maththaLam (big drum);

uththami pudhalvanai: and He is the Son of virtuous Parvathi.

mattavizh malar kodu paNivEnE: I shall worship Him with fragrance-dripping flowers.

muththamizh adaivinai: The entire Tamil language, with three branches, (literature, music and drama)

muRpadu girithanil muRpada ezhuthiya muthalvOnE: was written by You, the Prime worshipful One, at the foremost hill (of Meru)!

muppuram eriseydhA: The one, who burnt down the Thiripuram,

acchivan uRairatham acchadhu: Lord Siva, his chariot's axle

podiseydhA athidheeraa: was smashed to pieces by You, Great Warrior!*

aththuyar adhukodu subbira maNi: Being tormented by love for Valli, Your younger brother Subramaniam

padum appunam adhanidai ibamaagi: was roaming in a millet-field where You appeared as an elephant;

akkuRa magaludan acchiRu muruganai: that KuRava girl Valli and Your younger brother Murugan

akkaNam maNamaruL perumaaLE.: got married by You that very moment, Oh Great One!

(* When Siva started off on His chariot to invade Thiripuram, He failed to take the clearance of Ganesha, who is the Remover of all obstacles. The chariot's axle broke into pieces. Later, Siva sought the permission of Ganesha formally, and so succeeded in burning away Thiripuram).

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற்... குருவாகிப்
 பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத்... தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே குகனேசொற்... குமரேசா
 கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காம... பெருமாளே.

திருப்பராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
 அறவா நீயாடும் போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

அபிராமி பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவாராத நட்பும்
 கன்றாத வலிமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபினியிலாத உடலும்
 சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வாராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில்லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தில் அன்புமுதவிப் பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலு மாயனது தங்கையே!
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி! அபிராமியே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலி வளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான் மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
 மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

Iravaamat piravaamal enaiyalsat... kuruvaakip
piravaakith thiramaana peruvaalvaith... tharuvaaye
kuramathaip punarvoone kukanesot... kumaresha
karaiyanaik kilaiyone kathikama... perumale.

Thirupuranam

Iravaatha inpa anpu vendip pin veendukinraar
piravaamai vedum meendum pirappundel unnai entum
maravaamai vendum innum vedum naan makilnthu paadi
aravaa neeyadum poothu un adiyin keel irukka entar.

Abiramy Pathikam

Kalaiyatha kalvium kuraiyath vayathumoor
kapaduvaaraatha nadpum
kanrathh valimaiyum kunratha ilamaiyum
kalupiniyilatha udalum
saliyatha manamum anpakalatha manaiviyum
thavaratha santhanamum
thalatha keerthium maaratha vaarththaium
thadaikal vaaraatha kodaium
tholaiyatha nithiyamum koonatha koolumoru
thunpamillatha vaalvum
thuyyanin paathaththil anpumuvip periya
thondarodu kooddukandaay
alaiyali arithuyilu maayanathu thankaiye
aathikada voorin valve
amootheesar orupakam akalatha sugapaani
arulvaami apiramiye.

Vaalthu

vaanmukil vallathu peyika mali valam surakka mannan
koonmurai arasuseyka kuraivila thuyirkal vaalka
naan marai arangal onga nattavam velvi malka
menmai kol saivaneethi vilanguga ulagamellam.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச் செய்த

சிவபுராணம்

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க 5

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பொய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க 10

ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி 15

ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பனியான் 20

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணுறைந்து மண்ணுறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தொல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன் 25

Manikkavasaka Suvamikal Aruliya

Sivapuranam **Thiruvakach Sirappu**

Thollai irumpiravich soolum thalaineeeki
allalaruth thanantham aakkiyathe ellai
maruva neriyalikkum vaathavoor enkoon
thiruva sagemnum then.

Namasivaya vaalka nathanthaal vaalka imaippoluthum ennensil neengathan thaal vaka kookali yanda kurumanithan thaalvaalka aakama makinin rannippan thaalvaalka ekan anekan irava nadivaalka	5
Vekan koduththanda venthanadi velka pirapparukkum pingnakanran poonkalalkal velka puraththarkkuch seyooran poongalalkal velka karankuvivaal ulmakilun koonkalalkal velka sirankkuviva roonkuvikkun siroon kalal velka	10
Esa nadipoori enthai yadipoori thesa nadipoori sivanse vadipoori neyaththe ninra nimalanadi poori mayap pirapparukkum manna nadipoori seerar perunthurainam thevanadi poori	15
Aaratha inpam arulu malaipoori sivanavanen sinthaiyul ninra athanaal avanarulale avanthal vanankich sinthai makilach sivapura nanthannai munthai vinaimuluthum oya vuraippaniyen	20
Kannuthalaan thankarunaik kankadda vantheythi ennuthat kedda elillar kalalirainsi vinnurainthu mannurainthu mikkay vilankoliyay enniran thollai ilathane ninpurunchi poolla vinaiyen pukaluma ronrariyen	25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள் 30

எல்லாப் பிற்ப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுறேன்
உள்ளவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிறு கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

Pullakip poodayp puluvayi maramakip palviruka makip paravaiyapp pampakik kallay manitharayp peyayk kanankalayi vallasura raki munivarayth thevaraych sellaa ninravith thavar sangamatthul	30
Ellap pirappum piranthilaitthen empiruman meyyeyun ponnadikal kandintu veedutten ullaven nullaththul onkara may ninta meyya vimala vilaippaka vethangal iya venavoonki aalnthu akanra nunniiyane	35
Veyyay thaniyay iyamana namvimala poyya yinavellam pooyakala vantharuli meygnana maki milirkinra meychsudare egnanana millathen inpap perumane agngnanan thannai akalvikkum nallurave	40
Aakkam alaviruthi illay anaiththulakum aakkuvay kappay alippayi arul tharuvay pookkuvay ennaip pukuviipay ninthulumpin nattaththin neriyay seyay naniyane mattam manankaliy ninta maraiyoone	45
Karantthapal kannalodu neykalanthat poolach siranthadiyar sinthanaiyul thenuri nintu pirantha pirapparukkum engal peruman nirankaloor inthudaiyayi vinnorkal etha marainthirunthayi emperuman valvinaiyen thannai	50
Marainthida moodiya maaya irulai arampavam ennum arunkayittal kaddip puranthol poorththenkum pulualukku moodi malan soorum onpathu vayit kudilai malankap pulanainthum vansanaiaich seyiya	55
Vilanku manaththaal vimala unakkuk kalantha anpakik kasinthul urukum nalanthan illatha siriyeetku nalki nilanthan mel vantharuli neelkalalkal kaddi nayit kadaiyaayik kidantha adiyetkutha	60

தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65

பேராத நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் தன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாய்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனையோ வென்றேன்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளிப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

Thayit sirantha thayavana thatthuvane masatta soothi malarnta malarsudare thesane thenar amuthe sivapurane pasamam pattaruththup parikkum aariyane neesa arul purinthu nensil vansankelap	65
perathu ninra pirunkarunaip perare arr amuthe alavilap pmanee oorathau ullaththu olikkum oliyane neeray urukkayen aaruyiray ninraane inpamum thunpamum illanee ullanee	70
Anparukku anpane yavaiyuma yallaiyumay soothiyane thunnirule thonrap perumaiyane aathiyane antham naduvaki allane eerththennai aadkonda enthai perumane koorththmey gnanaththal kondunarvaar thankaruththin	75
Nookkariya nookke nunukkariya nunnunarve pookkum varavum punarvumilap punniyane kakkum em kavalanee kanpariya peroliye aattinpa vellame aththa mikkay ninta thottach sudatoliyaych sollatha nunnunarvay	80
Mataamaam vaiyakaththin vevere vantharivaam thettane thettath thelive en sinthanaiyul uttana unnar amuthe udaiyane vettu vikaar vidakkulmpin udkidappa aattenum iya araneyoo vententu	85
Poottip pugalthirunthu poyikeddu meyyanaar meedinku vanthu vinaippiravi saram kallap pulakkurampaik kaddalikka vallane nalliravil naddam payinradum nathanee thillaiyud kooththane thenpandi naaddane	90
Allat piravi aruppane oventu sollat kariyanaich sollith thiruvadik kilch solliya paddin porulunarntu solluvar selvar sivapuraththin ullar sivandik kilp pallorum eeththap paninthu.	95

திருப்பொற்சுண்ணம்

முத்துநற் றாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியம் பார்மகளும்
நாமக னோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியும் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மாணைப் பாடி
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும் வந்தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடி யெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
ஏய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 3

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
பாசவிணையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 4

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே. 5

உலக்கை பலவோச்சு வார் பெரியர்
உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதா தென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத் தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
பாடக மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
பங்கினன் ளங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 7

வாள்தடங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கை பொங்கத்
தோள்திரு முண்டந் துதைந்தி லங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
நாள்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே. 8

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
மொய் குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சித்தஞ் சிவனோடும் ஆட ஆடச்
செங்கயற் கண்பணி ஆட ஆடச்
பித்தெம் பிரானோடும் ஆட ஆடச்
பிறவி பிறரோடும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையோடு ஆட ஆட
ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்ப
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானுக்கு
ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

11

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
ஐயனை ஐயாபி ரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொ டத்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

12

மின்னிடைச செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் குழ்தரு மாலை யாடச்
செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராவிரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேற வாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

15

ஆவகை நாழும்வந தன்பர் தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
செம்பொண் செய்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய வன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
நயந்தனைப பாடிநின் றாடி யாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லை பாடிச்
சிறறம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம் மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாயிருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்விடும் ஆயினாருக்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
ஆடப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

20

உ
முருகா

கந்தசஷ்டி கவசம்

காப்பு

அமரர் இடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம்
நெஞ்சில் பதிப்போர்ப்குச் செல்வம் பலித்துக்
கதித்(து) ஓங்கும் நிஷ்டையுங் கைகடும்
நிமலர் அருள்கந்தர் சஷ்டி கவசந்தனை.

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவுஞ் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மைய நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசகன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரர ரர
ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரி
விண்பவ சரஹண வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க

விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயுங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரையும் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி யாரும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தன்ம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செகண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொக மொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுகுகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா விநோதனென்
 உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிராக் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க

நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பதிருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னமிரண்டும் கதிரவேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரி களிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிரவேல் காக்க
ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பக றன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அணையவேல் காக்க
ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழுக்கடை முனியும்
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்

பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிடக்
இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்படு மன்னரும்
கனபுசை கொள்ளும் காளியோட னைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
பூனை மயிரும் பிள்ளைகளென்பும்
நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
மணையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஓட்டிய செருக்கும் ஓட்டியம் பாவையும்
காகம் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதம் மஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூதாளெனைக் கண்டால் கலங்கிட
அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிக்கெட் டோடப்
படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக்
கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வேடப்
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடுவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
ஓளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
சூலைசயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி

பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோடநீ யெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக்குற வாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரஹண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 துணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால் குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மா மலையுறும் செங்கல் வராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என் நாவிருக்க யான் உனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்ஷி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து

மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலங்கி
நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர் சஷ்டி கவச மிதனைச்
சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருளுவர்
மாற்றா ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
நவமதனெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லாதவரைப் பொடி பொடியாக்கும்
நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்காரத்து அடி
அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணை வாகச்
சூரபத்மாவைத் துணித்த கையதனால்
இருபத்தேழ்வர்க் குவந்தமு தளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினிலி ருக்கும்
சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி!
எனைத்தடுத்த தாட்கொள எந்தன துள்ளம்
மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
தேவர்கள் சேனாபதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரவண பவ ஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்!

முற்றும்.

சாதனா பிரகாஷ் தடம்பதித்த ஒன்றிலிருந்து திருபத்தேழு வரை

தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் போற்றும் யாழ்பாண தீவகத்திற்கு தென்மேற்கே சப்த தீவுகள் என்று கூறப்படும் புகழ்பூத்த தீவுகளில் மணிமுடியாய் திகழ்வது புங்குடுதீவெனும் பொன்கொடுதீவாகும். சைவமும் தமிழும் சிறப்புற்று விளங்கி வருவதோடு புகழ்பூத்த கல்விமாண்களையும், எழுத்தாளர்களையும், வர்த்தகத்துறை விற்பன்னர்களையும், தமிழ்மொழிப் பற்றாளர்களையும், பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர்களையும் ஈன்று புறந்தந்த பெருமை இப்புங்குடுதீவுக்கு உண்டு. நட்சத்திரங்களின் நடுவே பூரணசந்திரன் பொலிவுறுவது போல ஏனைய தீவுக்கூட்டங்களில் நடுநாயகமாய் புங்குடுதீவு மிளர்கின்றது. ஊரால் பெருமை சிலருக்கும், சிலரால் பெருமை ஊருக்கும் கிடைக்கிறது. தன் பெருமையை தன் மக்கட்கும், தன் மக்கட் பெருமையை தானும் பெற்று விளங்கும் ஒரு சில ஊர்களில் புங்குடுதீவும் ஒன்றாகும். புங்குடுதீவு பன்னிரண்டு வட்டாரங்களையும், பன்னிரண்டு கிராமசேவை அலுவலர் பிரிவுகளையும் கொண்ட இப்பூம்புகார் எனும் பதியின் வீராமலையெனும் பத்தாம் வட்டாரத்தில் வந்துதித்து, இரத்தினபுரி பிரபல வர்த்தகராகத் திகழ்ந்து அமரத்துவம் அடைந்திட்ட திரு. திருமதி. கந்தையா பொன்னம்மா தம்பதியர் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகள் எழுவர். இவர்களில் மூன்றாவது அருமைப் புதல்வராய் வந்து அவதரித்தவர் தான் செல்வராஜாவெனும் பேராளன் ஆவார். இவருடன் உற்றஉடன்பிறந்த சகோதரங்களாய் சாந்தகுமாரி, யோகம்மா, அமரர் தம்பிராஜா, சந்திரன், ராணி, சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் வந்தனர். செல்வராஜா அவர்கள் திருமண வயதை அடைந்ததும் இவரது பெற்றோர்கள் இவருக்கு புங்குடுதீவு இரண்டாம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த அமரத்துவமடைந்த திரு. முத்துக்குமாரு, திருமதி. சற்குணம் தம்பதிகள் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளில் மூன்றாவது அழகுடைப் புதல்வியாய் வந்துதித்த லோகேஸ்வரியெனும் நங்கையை திருமணம் முடித்து வைத்தனர். லோகேஸ்வரியின் உடன்பிறந்த சகோதரங்களாய் மல்லிகாதேவி, கனகேஸ்வரி, அமரர் தர்மலிங்கம், ஜெயநாயகி, குலேந்திரன் ஆகியோர் வந்தனர். செல்வராஜா

லோகேஸ்வரி தம்பதிகளின் இல்லறம் நல்லறமாய் மிளிர்ந்தது. லோகேஸ்வரி அவர்கள் உற்ற உடன்பிறந்த சகோதரங்களோடு பற்றும் பாசமும் நிறைந்தவராய் விளங்கி வந்ததோடு இவருடன் உற்றசகோதரங்களும் நிறைந்த அன்பைக் கொண்டிருந்தனர். இல்லறத்தில் இணைந்ததன் நற்பயனாய் இவர்களுக்கு குழந்தைச் செல்வங்களாய் மூன்று ஆண் பிள்ளைகளும் இரண்டு பெண்பிள்ளைகளும் வந்து பிறந்தனர். குடும்பத்தில் குழந்தைச் செல்வங்கள் வந்து பிறந்ததில் குதூகலம் பொங்கியது.

முதல்மகனாய் ராஜீகாந்த், இரண்டாவது மகனாய் உமாகாந்த் ஆகியோர் வந்து பிறந்தனர். பெண்குழந்தை இல்லையே என்று இறைவனை வேண்டித் தொழுதிட சர்மிளா எனும் நங்கை வந்து பிறந்து பத்து மாதம் கடந்து வருகையில் வீட்டில் ஏற்பட்ட சிறுவிபத்தில் உயிரிழந்து விட்டார். இதனால் இவர்கள் குடும்பம் அதிர்ச்சியில் மூழ்கியது. பின்னர் மீண்டும் இறைவனை வேண்டித் தொழுது நின்றதன் பயனாய் நிறைந்த அழகோடு பெண்குழந்தை ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எண்பத்தி நான்காம் ஆண்டு இம்மண்ணில் வந்து பிறந்திட அவருக்கு சாதனா எனும் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். அடுத்து ஐந்தாவது ஆண்மகவாய் தினேஷ்காந்த் வந்து பிறந்தார். இவரது உற்ற உடன்பிறப்புகள் அருமைச் சகோதரி சாதனா மீது நிறைந்த பற்றும் பாசமும் கொண்டு விளங்கி வரலாயினர். சாதனாவும் நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்ந்து கல்வியறிவிலும் சிறப்புற்று விளங்கி வரலானார். விளையும் பயிரை முளையிலே தெரியும் என்பதற்கமைவாய் சாதனாவின் விவேகமும் துணிச்சலும் சிறு வயதிலேயே பெற்றோரை பெருமிதம் கொள்ள வைத்தது. இவர் மீது இவரது சகோதரங்கள் மட்டுமன்றி இவரது பெரியப்பா, பெரியம்மா, சித்தப்பா, சித்தி, மாமா, மாமி பிள்ளைகள் எல்லாம் பெருவிருப்புக் கொண்டிருந்தனர்.

சாதனாவின் தந்தையும் திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு என்பதற்கிணங்க புலம்பெயர்ந்து வெளிநாடு சென்று வாழ்ந்து வந்தார். பின்னர் ஊரில் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளினால் சாதனாவும் தனது தாய் சகோதரங்களுடன் புலம்பெயர்ந்து கனடா தேசத்திற்கு வந்து ஒன்றாய் வாழ்ந்து வரலாயினர். இங்கு வந்தும் சாதனா அவர்கள் தனது கல்வியை மேற்கொண்டு அதில் தேர்ச்சியும் அடைந்தார். மங்கைப் பருவம் கடந்து

திருமண வயதை அடைந்திடும்வேளை பெற்றோர்களின் ஏற்பாட்டில் புங்குடுதீவு பத்தாம் வட்டாரம் கண்ணகைபுரத்தைச் சேர்ந்த திரு. திருமதி. மணிவாசகர் பிரியதர்சினி தம்பதியர் பெற்றெடுத்த மூத்தபுதல்வன் நற்பண்புகள் நிறைந்திட்ட பிரகாஷ் அவர்களுக்கு திருமணம் பேசி நிச்சயதார்த்தம் செய்து இவர்கள் திருமணம் மிகவும் சிறப்பாக உற்றார் உறவுகளெல்லாம் சூழ்ந்திருக்க 2007ம் ஆண்டு நடைபெற்றது. மனம் போல மணவாழ்வு அமைந்திட்டதென மணமக்கள் மகிழ்ந்திருக்க சாதனாவின் தாய் சகோதரங்களும் மகிழ்வுற்றும், சாதனாவின் மாமன் மாமி தங்கள் ஆசை முதல் மகனுக்கு நல்லதொரு துணையாள் கிடைக்கப் பெற்றதை எண்ணி பெருமீதம் அடைந்தனர். சாதனாவின் தந்தையாரும் உடல்நலம் குன்றியிருந்து ஒருசில மாதங்களில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

இல்லறம் நல்லறமாய் மிளிர்ந்திட சாதனா மீது நிறைந்திருந்த இனிய நற்சபாவமும் நற்பண்புகளும் அருமை மாமன், மாமியை பெரிதும் கவர்ந்திட சாதனாவின் மாமன் மாமியும் சாதனாவை தாங்கள் பெற்றெடுத்த பிள்ளையாக நிறைந்த அன்பையும் அரவணைப்பையும் காட்டி வந்தனர். நாட்கள் நகர்ந்திட பிரகாஷ் சாதனா தம்பதியர்க்கு நிறைந்த அழகுடைச் செல்வப்புதல்வன் ஆரன் வந்துதித்தார். இதனால் மேலும் இவர்களது குடும்பத்தில் அன்பும் மகிழ்ச்சியும் அதிகரிக்கலாயின. ஆரனும் வளர்ந்து இரண்டு வயதை அடைந்தார்.

தன்னுடைய கல்வித்தகமைக்கேற்ப சாதனா அவர்கள் கேம்பிரிச் நிதிநிறுவனத்தில் நிர்வாகத்துறையில் வேலையும் கிடைத்திட இவரது ஆற்றலையும் ஆளுமையையும் கண்ட நிறுவனத்தினர் இவர் மீது தனிமதிப்புப் பற்றுதலும் நிறைந்த நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தனர்.

வழமையாக அதிகாலை வேலைக்குச் செல்கின்ற சாதனா அன்றைய தினமும் டிசம்பர் 21, 2011 அன்று காலை வேலைக்குச் செல்வதற்காக பிரதான சந்தியில் உள்ள வீதியை கடந்து மறுமுனை செல்ல முற்படுகையில் திடீரென வந்த பாடசாலை பஸ் வண்டி மோதி சாதனாவின் இனிய உயிர் பறிக்கப்படுகிறது. இச்சோகச் செய்தி கேட்டு அருமைக் கணவர் பிரகாஷ், தாயார், குடும்பத்து உறவுகள் யாவரும் சோகத்தில் மூழ்கி துடியாய்த் துடித்து இச்செய்தி பொய்யாகி விடாதோவென ஏங்கித் தவித்தனர். சாதனாவின் இல்லம் அழகை ஒலியால் அதிர்கின்றது, உற்றும் சுற்றும் உறவுகளால் இல்லம்

நிறைகிறது. யாருக்கு யார் ஆறுதல் சொல்வதென்று தெரியாமல் தத்தளிக்கின்றனர். இதை விதியென்பதா? காலன் செய்த சதியென்பதா?

சாதனாவின் புகழுடம்பிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் நாள் வந்திட மண்டபம் மக்கள் வெள்ளத்தாலும் கண்ணீர் வெள்ளத்தாலும் நிறைந்து வழிகிறது.

இறுதி நிகழ்வுகளுக்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் நடைபெற்று 28-12-2011 புதன்கிழமை மதியம் சாதனாவின் இறுதிக்கிரியைகள் இந்துசமய முறைப்படி நடைபெற்று முடிந்து தகனக் கிரியைக்காக சாதனாவின் புகழுடம்பு கணவர், உடன்பிறப்புகளால் சுமந்து செல்லப்பட “சாதனா சாதனா” என்று ஒங்கியொலித்த அழுகை ஒலியின் மத்தியில் வானமும் மழையாய் தூறிட மதியம் 4:00 மணிக்கு கொடிய தீயில் எரிந்து சங்கமமாகிக் கொண்டது.

சாதனா நீ பெற்ற தாய் தந்தையர்களுக்கு பெறற்கரிய புதல்வியம்மா. சாதனா நீ கரம்பற்றிய ஆருயிர் துணைவருக்கு உயிர் துணைவியம்மா.

சாதனா உற்ற உடன்பிறப்புக்களுக்கு ஒப்பற்ற சகோதரியம்மா. சாதனா உந்தன் அருமை மாமா மாமிக்கும் நீ பெற்றமகளம்மா. சாதனா நீ உன் அன்னை வழி, தந்தை வழி வந்த மாமன் மாமி, பெரியப்பா, பெரியம்மா, சித்தப்பா, சித்திமார் அனைவரின் உள்ளம் நிறைந்த இனியவள் நீயம்மா.

மைத்துனர், மைத்துனியர், உடன்பிறவாச் சகோதரங்களின் உள்ளம் கவர்ந்திட்ட உரித்துடைய நண்பியம்மா.

இத்தனை வயதில் எத்தனை அன்பு உள்ளங்களில் இடம் பிடித்தாயம்மா.

உந்தன் பிரிவு எத்தனை ஆயிரம் பேர்களின் உள்ளங்களை உடைத்து நிற்கின்றதம்மா.

உந்தன் பிரிவால் வாடிநிற்கும் அரும்பெறல் துணைவருக்கும் நீ பெற்றெடுத்த புதல்வனுக்கும் உன்னருமை தாய்க்கும், மாமன், மாமிக்கும் இறைவன் தான் அருள்புரிய வேண்டும். சாதனாவின் ஆத்மா பேரா இயற்கை பெரும்பேறெய்த வேண்டித் தொழுகின்றோம்.

விதியே ஏன் சதி செய்தாய் என் சாதனாவைத் திரும்பித் தந்துவிடு

சாதனா நீ இல்லையென நெருப்பாய் எரிகிறது
நினைவுகள் வந்து நெஞ்சை முடக்கிதே
குணத்தினில் நீயொரு கோபுரம் சாதனா
மனத்தினில் மாசில்லாத தெய்வமாகி விட்டாய்
அழைக்கும் பொழுதெல்லாம் உன் குரல்வரும்
அவசியமின்றி அழைக்கவும் மாட்டாய்
உன் பிஞ்சு மழலை தளிக்கின்ற நேரத்தில்
ஏன் பிரித்தான் அந்த சண்டாளி காலனவன்
அன்புடன் அரவணைக்கும் உன் மழலை
உன் முகம் காணாது தவியாய் தவித்து
“அம்மா அம்மா” வென்று அழைக்கின்றது
எத்தனை காலந்தான் என்செல்வத்தை ஏமாற்ற
உன் காலடி பட்டு கதவு தட்டும் சத்தம்
காதோரம் வந்து உன் நினைவை மீட்டுதே
எந்தனால் ஆறிட முடியவில்லை சாதனா
என்னைத் தேற்றிட நீயும் அருகிலில்லையே
எத்தனை கனவோடு வாழ்ந்தோம் சாதனா
அத்தனையும் ஒரு நொடிப்பொழுதில்
நொருங்கிப் போனதுவே என்னுயிரே
உன்னுயிரை பறித்தவளை நினைந்திட
நித்தம் என் இரத்தம் கொதிக்கிறதே
சதிகாரியின் அசுரவேகம் என் சாதனாவிற்கு
விதியாகி உயிர் எடுத்ததுவே
நீண்ட உன்னுறக்கத்தை தொலைத்து
எழுந்து வந்திடம்மா என் சாதனாவே
அன்புடன் நீ பெற்ற பிள்ளை முகம் காண
சடுதியில் உன்னுருவம் அழிந்தாலும்
சந்தனமாய் என் மனங்களில் வீசிடுவாய் சாதனா

**அன்புக் கணவன்
பிரகாஷ்**

பெற்ற அன்னையின் சோகம்

ஐயிரண்டு திங்கள் கருவறையில் தாங்கி அழகுமுகம் பார்த்து பொங்கிப் பூரிப்படைந்து கையிரண்டில் ஏந்தி கணகமுலைப்பால் தந்த எந்தன் கண்மணி சாதனா எங்குற்றாய் அம்மா ஆசைக்கு ஒன்றென வந்த உடன்பிறப்பை பறிகொடுத்திட நீ என் வயிற்றில் வந்துதித்தாய் மடியில் வைத்து உன் மழலைமுகம் பார்த்து அள்ளிக் கொஞ்சி அரவணைத்த என் சாதனா எங்களைவிட்டு நீ பிரிந்த நாள்முதல் உந்தன் நினைவால் உணர்விழந்து போனேன் உன் அப்பாவைப் பிரிந்து நான் அழுது புலம்பிட என்னருகிருந்து என்றும் ஆறுதல் தந்தாயம்மா தேனே என் திரவியமே தெவிட்டாத பூங்களியே யார் கண்பட்டு காலன் உன்னுயிர் பறித்தான் மார்பிலும் தோளிலும் மனசிலும் போட்டு வளர்த்த மங்காப் புகழுடைய என் செல்வமகளே எத்தனை காலம் வாழவேண்டிய உன்னை பாவிஇயமன் பறித்தெடுத்தது முறையோ நற்றவத்தால் பெற்றெடுத்த சாதனாவை பாவியர் துடிதுடிக்க பறித்தெடுத்ததென்ன அன்னை முகம் பார்க்காது எந்தன் குரல் கேளாது நீ என்றும் இருந்ததில்லையே எந்தன் சாதனாவே இன்று உந்தன் முகம் காணாது உன் குரல் கேளாது என் உருவம் உருக்குலைந்து போனதுவே சாதனா கண்ப்பொழுதும் எந்தனை விட்டுப்பிரிந்திடாத உன்னை பள்ளிக்கூட பஸ் வடிவில் காலனவன் வந்து உயிர் பறித்துச் சென்றது ஏன் தானோ சாதனாவே அம்மா அம்மாவென அழைக்கும் உன்னுயிர் ஆரனுக்கு எத்தனை காலம் தான் ஏமாற்றப் போகின்றோம் காலமெல்லாம் விட்டிடும் கண்ணீர் துளிகளை உன் காலடியில் காணிக்கையாக்குகிறோம் சாதனா.

அன்பு அம்மா

“எம் சாதனாவே”

ஈழமணித்திரு நாட்டினிலே செந்தமிழ் ஓசை விளங்கிடும் புங்கை நகரில் வந்துதித்த செவ்வந்திப் பூவாம் சாதனா, நீங்கள் வாடாமல் இருந்து வழிகாட்டிடுவீர் என்று இருந்தோம். கொலுவிருக்கும் மணியோசை கேட்கும் முன் உங்கள் உயிர் நீர்த்த செய்தி கேட்டதும் உங்கள் மணிமாமாவின் இதயம் கடல் அலையின் சுனாமியாக மாறிவிட்டது. மாமியோ கருங்கடலின் காக்கையும் கப்பலுமாக தடுமாறி தத்தளிக்கின்றார். நாங்கள் நினைத்திருந்தோம் முற்றத்தில் நடட மல்லிகை பூ வாசம் தரும் என்று அதிலும் பார்க்க செவ்வந்திபூவும் வாசம் என்று என் மகனை உங்களிடம் கையளித்தேன். ஆனால் எங்களுக்கு பயன்படவில்லையே, என் இதய சுடரே. நீங்கள் நெற்றியிலே திருநீறும் சந்தனம் குங்குமம் வைத்தாலோ அம்மன் வடிவம் அம்மா. எமது குடும்ப தீபம் அணைந்த போது தாங்கொணா துயர் கொண்டு உன் மைத்துனிமார் இருவரும், மைத்துணரும் உங்களின் உடன்பிறவாச் சகோதரர்களும் தவிக்கின்றார்கள். எங்கே சாதனா உமது புன்சிரிப்பும் ஒளிவீசும் உன்முகமும், அம்மன் கோலமும் இறைவன் தான் கைபற்றிக் கொண்டான். சாப்பிட்ட கையையும் மணந்து பார்த்து சாப்பாடு சாப்பிடுங்கள், பொய் சொல்லாதீர்கள் என்று கேட்டாய் தாயே, பெற்றவள் கூட அப்படி கேட்டதில்லை, அப்படி ஒரு தெய்வம்

சிந்தையிலே எமை போற்றி
கரங்களிலே சுமந்து நின்றாய்
எம்மை ஏளனம் செய்யவா சாதனா
நீங்கள் பரமனடி சேர்ந்தீர்கள்
உங்களின் நினைவுகளில் கண்ணீரும்
கம்பலுமாய் வாடி எழுதும் கண்ணீர் புஸ்பங்கள் சாதனா

கொஞ்சுகின்ற சொல்லில் குழைவோடு பேசுவாயே
நெஞ்சில், நீ பெற்ற செல்வனை தினம் நீ நேசித்தாய்
தேன் கலந்த சொல்லமுதம், தெவிட்டாத சொல்லமுதம்
வான் கலந்து சென்றாயோ, வாடியபயிரானோம்

என்றும் உனது கணவருக்கும், அமிழ்திலும்
இனிய மழலைச் செல்வன் ஆரனுக்கும்
எந்நாளும் முன்னின்று துணைபுரிய வேண்டும்
என்று என்றென்றும் உங்களின் ஆத்மா
பரமனிடம் அமைதி கொள்வாய் என்று
ஆத்மாவின் சாந்திக்கு வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

என்றும் உங்களின் பிரவால் வாடிதும்

தா. மணிவாசகர் (மாமா)

ம. பிரியதர்சினி (மாமி)

எம்மினிய உடன்பிறப்பே சாதனாவே...

எந்தன் உடன்பிறப்பே ஆருயிர் சாதனாவே
படுதுயரம் தந்து பட்டெனப் பறந்தீரோ
நிலைகுலைய வைத்துவிட்டு நிமலமாய்ப் போனீரோ
ஆசைக்கு ஒன்றென வந்து பிறந்தாய்
பாசத்தை அளவின்றி அள்ளிச் சொரிந்தாய்
உந்தனோடு நாமிருந்த ஒவ்வொரு நாட்களும்
இடி மழையாய் கண்களை நிறைக்கின்றதே
கண்ணோடு நின்று காட்சிதரும் எங்கள் சாதனா
விண்ணோடு கலந்திட்ட நாள்முதலாய்
விழிகள் இரண்டும் கண்ணீரால் நிறைகின்றதே
குடும்பத்தில் குதூகலமாய் உள்ளாயென குதூகலித்திட
உந்தனின் செய்திகேட்டு பறந்தோடி பக்கம் வந்தும்
உன் அழகுமுகம் சிதைந்திட்ட மாயமென்ன
உற்ற உடன்பிறப்புக்களுக்கு ஒப்பற்றவள் நீ
அண்ணியென வந்தவளுக்கு ஆருயிர் நண்பியுமாய்
சங்கியென என்மீது அன்பைச் சொரிந்திடும் சாதனா
உன் பிரிவுதுயர் கேட்டு துடியாய் துடிக்கின்றேன்
அலக்ஷியா அத்தையென அழைக்கு முன்
உந்தனை விதி வந்து சதி செய்ததுவோ
எப்போதும் நீயில்லாமல் நாங்களில்லை சாதனா
எம்மிதயங்களில் எப்போதும் நீயிருப்பாய் சாதனா!

சகோதரர்கள்

ராஜீகாந்த்

உமகாந்த்

தினேஷ்காந்த்

அண்ணி சங்கீதா

“என்றும் எம் மனதில் நீங்கா நினைவுகளுடன் தங்கை எனும் அன்பு உறவு”.

சாதனா எமது ஆருயிர் தங்கையே! சாதனா! சாதனா! என்று சின்ன வயதிலிருந்தே அன்பாக நாமெல்லாம் எந்நாளும் அழைத்தோமே. சிலகாலம் எங்களுடன் ஒரு வீட்டில் இருந்தது. ஞாபகமாய் எம் மனதில் அன்போடு ஏற்றதுவும் அக்கா, அண்ணா, அத்தான், அண்ணி என்று பாசமுடன் பழகியதை வார்த்தைகளால் விமர்சிக்க முடியாதம்மா. ஐயையோ பதறுகிறதே எங்கள் உள்ளம்!

இப்போது வேதனை என்ற சொல்லுக்கு வரைவிலக்கணம் தனைக்கூறி மாயமாய் மறைந்து விட்டாயே! ஏன் அம்மா விடை பெற்றாய் நீ. இப்பூவுலகு போதுமென்று அறிவாயோ நீ! நாம் தவித்த தவிப்பு நீ மட்டும் அறிவாய்.

புங்கை நகர் ஈந்த செல்வப்புதல்வியாகவும், எம் மைத்துனருக்கு நல்ல மனைவியாகவும், நம் எல்லோருக்கும் நற்பண்புச் செல்வியாகவும், வாழ்ந்து கண் போன்ற மகனையும் பெற்று அவனின் எதிர்காலத்தையே குறியாக கொண்டு அவனே உன் உலகம் என்று எண்ணி ஆசையுடன் வளர்த்ததை காலனவன் அறியானோ! எங்கள் புலம்பலுக்கு பதில் சொல்லு இறைவா! ஏன் எங்கள் தங்கையை அற்ப ஆயுளில் அழைத்து சென்றாய்? எங்கள் மனம் மரித்து விட்டது இறைவா! நீ ஏன் மௌனம் காக்கிறாய்? பதில் சொல்லாமல் பதிலாக கண்ணீரை பரிசாக தந்து விட்டு சாதனா! எம் குலவிளக்கே! உன் புன்னகையை எப்போதம்மா நாம் இனி காண்போம் தங்கையே! நீ தனியாக இருக்கிறாய் என்று தானே உனது பெரியம்மா உன்னை உனது அப்பாவிடம் சொல்லி கனடா நாட்டிற்கு அழைத்தார் அம்மா! எந்நாளும் சொல்வாய், எமக்கு வந்த அத்தான்மார்கள் எங்களுக்கு அண்ணாமார் போல் என்று. அண்ணிமாரோ உனை தங்கையாகவே தாங்கினார்களே, ஏன் இறைவா உனக்கு இவ்வளவு அவசரம்? எம் குத்து விளக்கை சாய்ந்ததில் உனக்கு என்ன கிடைத்தது? “சாதனா அன்ரி” என்றழைக்க இனி யாரும் எங்களுக்கு இல்லையே. உன் பெறாமக்கள் தவிக்கின்றனர். அன்னையவன் அழுதே தீர்க்கின்றனர். உன் பாச மழையில் நனைந்த பல உள்ளங்கள் பதறுகிறது. ஆதரவோடு அரவணைத்து நின்று உரிய கதைபேசி, உறவுகளைச் சொல்லி, இனிய நிஜங்களை இன்பமாய் தந்து விட்டு இப்போது நினைவினிலே மட்டும் நீங்கா இடம் பிடித்தாய். என்றும் நீ எங்கள் நெஞ்சில் நீங்காது நிலைத்து, நிற்பாய் எங்கள் சாதனா. உன் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

**உன் பிரிவால் வாடும் தர்மவிங்கம் குடும்பம்
பெரியம்மா, அக்காமார், அத்தான்மார்,
அண்ணாமார், அண்ணிமார், பெறாமக்கள்**

அம்மம்மாவின் மனக்குழறல்

அம்மா சாதனா! கண்ணின் மணியே, என் அன்புப் பேத்தியே, என் மகள் தவமாய் தவமிருந்து உன்னைப் பெற்றெடுத்திட ஆசையோடு மலர்க்கரத்தில் அணைத்தே முத்தம் தந்து, விண்ணிலவு காட்டி சீராட்டி உனை வளர்த்தேன். விருப்புடன் நீ கேட்டதெல்லாம் உவந்தளித்தேன். ஏற்றமுடன் கல்வி அறிவூட்டி நல்வாழ்வு அளித்ததால் எந்நேரமும் எம் நினைவோடு நீயிருந்தாய். கோயில்களில் தினமும் தொழுது நின்று முத்துமாரி அம்மன் பதியாள் பாதம் அடைந்தீர். பெற்ற அன்னைக்கு பிள்ளையாய், ஆச்சிக்கு அன்பிலே தெய்வமாய் எங்களை அரவணைக்கும் பண்புகளும் பணிவிடைகளைச் செய்து வாழ்ந்த வாழ்வும் நினைத்திட எனது கண்களின் விழிகளில் நீர் நிறைகிறதே அம்மா சாதனாவே. ஏனோ எனக்கு இக்கதி பாசமலராய் வாசல்கள் தோறும் வலம் வந்து நல்வாழ்வும் வழிதந்து வழி எங்கும் ஒளிதந்து தேசமெல்லாம் சிறப்புடன் வாழ்ந்தாய். தேசம் பிரிந்து வேறாய் வாசம் கொண்டாலும் நாளும் பொழுதும் உன்முகம் கண்டேனே தாயே. மண்ணுலகை விட்டு அம்மா சாதனா நீ மறைந்திட்டாலும் நாம் மறப்போமா உனை. என்னுயிர் இருக்கையில் நீ எரிகின்ற ஜோதியில் கலந்து விட்டாயே. ஏன் என்னை மட்டும் வைத்திருக்கின்றான் இந்த இறைவன். உன்னிடத்தில் நானும் வருவேன் தாயே. என் தெய்வத் திருமகளே சாதனாவே. உன் திருமணக்கோலம் கண்டு மகிழ்ந்திருந்தேன். உன் பிணக்கோலம் கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்தேன். உன் ஆத்மா சாந்தியடையட்டும் என்று முத்துமாரி அம்மனை வேண்டி நிற்கின்றோன்

அம்மம்மா

முத்துக்குமாரு சற்குணம்

சோடிழந்த அன்றிலைப் போல் துயரமானோம் சாதனா...

என் இனிய சாதனாவே உங்களை நாங்கள் மறக்க முடியவில்லை. மறந்தும் எங்களால் இருக்க முடியவில்லை. அம்மா உன் பொன் மேனியும், உனது திடீர் மரணமும் பொறுக்க முடியவில்லை. உன் மரணம் என் காதில் கேட்டதும் வைத்தியசாலைக்கு கால் கடுக்க நடந்ததையும் மறக்க முடியவில்லை. அயல் நாட்டில் எம்மை அநாதரவாய் விட்டுவிட்டு ஆண்டவனைத் தேடி போனதெங்கே சாதனா. அன்றாடம் உறவுகள் கொள்ள ஆயிரம் சொந்தங்கள் வந்தாலும் உம்மைப் போல் வருமோ.

கலகலத்து பேசி அம்மா சில பகல் தான் கடந்தாலும் சிரித்துப் பேசி சீக்கரமெ போய் விட்டாய். குலவிளக்காய் எப்போதும் வாழ்ந்து காட்டி கூப்பிட்டு உணவு தருவாய் நிலமகளே. பாசமுடன் எமை அழைத்து பேசும் முன் மொழி கேட்க, அழுததழுது காது வழி தேடுகின்றோம் உன் குரலை.

நிலையாமை வாழ்க்கை என்று நீதி சொல்லி நீயும் சென்றாய். ஆசையுடன் நீ அணைத்த பாலகனும் தேடுகிறான் கரம்பிடித்த உன் கணவனும் வாடுகின்றார். உன் உடன்பிறவா சகோதரங்கள், அண்ணாமார், அக்காவும் குஞ்சிப்பாவும் அன்றியும் உணையிழந்து துடிக்கின்றோம்.

ஆறாத துயர் கொண்டு ஆறாகி ஓடும் இந்த அவலக் கண்ணீரை யார் துடைப்பார்.

பெற்ற பிள்ளையை நீங்கள் மறந்ததில்லை
துன்பமதை வெளிக்காட்டி வாழ்ந்ததில்லை
ஆழ்ந்து நின்ற பாசமது கணவர் மீதும்
அன்பு மகன் மீதும்
வீழ்ந்திருக்கும் கோலமதை நாளும் காண்கிறேன்

சோடிழந்த அன்றிலைப் போல் துயரமாகி
துடிதுடிக்கும் உன் கணவன் மனந்தான் தேறி
நாடுதனில் நலமுடனே வாழ வேண்டும்
உன் மகன் உயர்வு கண்டு மகிழ வேண்டும்
தேடிவரும் நன்மை பல சேர வேண்டும்
தெய்வமென நீ தான் அருள்புரிய வேண்டும்
கூடுவிட்டுப் பறந்திட்ட செல்லக்கிளியே சாதனாவே

கனடாவில் குடிகொண்ட தெய்வம்
 கூட்டியதோ உன்னை நாம் இன்று
 தனிமரமாய் தவிக்கின்றோம் சாதனாவே
 குற்றம் என்றாலும் குறைகள் இருந்தாலும்
 அதை பெரிது படுத்தாமல் இருக்கும்
 குணங்கள் உனக்குண்டு
 தோள் நின்று சுமந்து எங்கள் துணை இருந்தீர்
 உனது கொடையும் கர்ணனின் கொடையம்மா
 என் இதயத்தின் ஓர் பாதியம்மா நீ சாதனாவே
 வன் முருகன் கோயிலிலே உன் வடிவம்
 உன் முருகன் கோயிலே உன்வடிவம் தெரியுதம்மா
 கியூபெக் தேசத்திலே உன் அழகுமுகம் ஓளி வீசுதம்மா
 ஓட்டாவா பாராளுமன்றில் உன் நிழல்கள் நின்றாடுதம்மா.

நயகரா நீர்வீழ்ச்சிக்கும் எங்களை அழைத்தாயே
 நாங்கள் இனி அங்கு சென்றால் உன்
 நினைவுகளின் வீழ்ச்சியும் எங்களை வாட்டும் அம்மா, நயகராவும்
 இச்சை போடும்மா.

எல்லா இடங்களையும் பார்ப்பதற்கு அழைப்பாய் நீ, இனி
 யாரழைப்பார் சாதனாவே எல்லாமே கனவாகி விட்டதம்மா. உன்னுயிரும்
 காற்றாகி பறந்ததம்மா, இங்கு உன் துயரத்தில் பள்ளிகொள்ள
 முடியவில்லை. நீங்களோ பரமனிடத்தில் பள்ளி கொண்டீர்கள்.
 நயவஞ்சகியின் பாடசாலை வாகனமா உமக்கு இயமன். என் இதயமே
 வெடிக்குதம்மா. என்றும் உங்களின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை
 வேண்டி நிற்கும் உனது கணேஸ் அன்றி, குஞ்சியப்பா, அக்கா,
 அண்ணாமார், அண்ணிமார் அனைவரும் உன் ஆத்மா சாந்தியடைய
 இறைவனை வேண்டுகிறோம்.

பாக்கியநாதர் - கணேஸ் அன்றி

அண்ணாமார் - அண்ணிமார்

அக்கா - அத்தான்

மொழி

1. பாவத்தை மனதார வெறுத்தாலும் பாவிகளை நேசியுங்கள்.
2. அனைவரின் தேவைக்கும் உலகம் செல்வத்தை
வழங்குகிறது. ஆனால் அனைவரின் பேராசைக்கும் அல்ல.

அழகையில் ஆறிடுமோ சாதனா... இனி என்றுதான் உன் கவலை தீருமோ.....

ஆங்கிலம் அரசோட்சும் அழகான கனடாவில் அழகான வானத்தின் கோடிக்கணக்கில் நட்சத்திரங்கள் சிரித்தாலும் குளிர்மையான உன் ஒளியும் உன் சிரிப்பும், உனது ஊக்கமும் ஆத்திசூடி வரம்புயர என்ற வார்த்தை ஒன்றில் வாழ நினைத்து சாதி இரண்டென்று சாற்றுங்கால் நாற்று நட்டு அரியது பெரியது கொடியது என்ற முத்தமிழ் முருகன் பாடல் பாடிய ஒளவைப்பிராட்டியைப் போல் உண்ணக் கொடுக்கும் உனது கொடையும், வற்றாப் பொருள் நிறைந்த வண்ணத் திருக்குறளை பற்றாகச் சொன்ன வள்ளுவனை நான் கண்டேன். இலக்கியக் கதைகளை இலக்கணமாய்த் தந்த இளங்கோ அடிகளாரும் வான்மீகி தந்த வடமொழி நூலினை தேன் பூசித்தந்த கம்பனையும் போல் உனது பாசம், பரிவுடமை, வீரம், விவேகம் அத்தனையும் தேசியத் தன்மையாய் உன்னில் நான் கண்டேன். அன்பான உன் மாமாவும், அத்தையும், ஜனா, அபி, வித்தியன் மற்றும் ஊர் போற்றும் பார்போற்றும் பாசமலராகவும், அன்பாக கதை சொன்ன உன் உதிரங்கள் முடிவிட்டதே. அழகான உன் திருமுகம், உன் சேவை பாதபூக்களெல்லாம் அணைந்து விட்டதே! லோகம் போற்றிடும் பாதமலரே! உன் ஆவி பிரிந்திடும் நேரம் அருகில் இல்லையே. அதுவும் எமக்கு ஆழ்ந்திடும் துயரம் அம்மா. நாம் எம் வீடு பூட்டிப் போவதில்லை. வழி மேல் விழி வைத்து வாசலிலே காத்திருப்பேன். நல்லதொரு குடும்பம், பல்கலைக்கழகம் என உணர்த்தப்பட்ட எம் அன்பு வீட்டில் இன்று வெறுமை தெரிகிறது. உம் நினைவால் எங்கள் இதயங்கள் வாடுகின்றன சாதனா! என்றென்றும் பாசமுடன் எங்களை ஆசீர்வதிக்கும் தாயே! எங்கு கண்டாலும் சிரித்துப் பேசி, வாறன் மாமா, மாமி, மச்சான், மச்சான், அக்கா, அண்ணா, அண்ணி, அன்ரி, அப்பா என்றெல்லாம் அழைப்பாய். விருந்தோம்பலிலே சிறந்தவளே! உறவு என்று வந்ததுமே உன் இனியமுகம் எம்மை அழைத்திடும். கருணையுள்ள தூயவளே! எமன் அவனும் அழைத்ததுமே எம்மைவிட்டுச் சென்றதேனோ! உன் வீட்டில் நின்றாலும் மறு வீட்டுச் சுகதுக்கம் கேட்பாய். வாழ்வெல்லாம் எமக்காக என்று வளம் சேர்த்து உறவாடி தாழ்வென்றும் உயர்வென்றும் பாராது தரமான பழக்கங்கள் தகுந்தவை எடுத்துக்கூறி எங்கள் அருகில் துணையாய் இருந்தீர்கள். நாம் நின்று போனாலும் நமை என்றும் மறவாத சாதனாவே! துடிக்கின்றோம் நாமின்று. உன் முகம் கோணாது எங்களுடன் இனிதாக என்னிய புண்ணியவதி சாதனாவே! நீங்கள் விண்ணுலகம் போக நயவஞ்சகம் செய்த காரணம் ஏந்தானோ! கட்டுடல் கொண்ட காரிகையே! மட்டில்லா அன்பு காட்டி இன்று எங்களையும் மண்ணையும் மறந்தது ஏனோ? உன்னைக் கைப்பிடித்து காத்திருந்த

உன் கணவன் கண்ணீர் விட்டு கதறுகின்றான். காலனவன் செய்த சதியதனால் காலமெல்லாம் வாழ்வாயென்று காத்திருந்த உந்தன் தாயும் உன் பிள்ளையும் காலன் உன்னைக் கடுகதியில் அழைத்ததினால் கண்ணீர் விட்டு கதறுதம்மா சாதனா! உன் உடன்பிறப்பு ஒன்றென்று ஓடி வந்தான், உன்னைப் பார்க்க முடியவில்லை. பின் உறங்க வைத்துப் பார்த்தான் அம்மா உன்னுடலை. உந்தன் பிரிவால் வாடுதம்மா உந்தன் உடன்பிறப்புக்கள். ஓடோடி வாருமம்மா சாதனாவே!

மொன்றியல் முருகன் சந்நதியில் பொங்கிலிட்ட போது நீங்கள் எடுத்த புகைப்படமும் என் இதயத்தை வாட்டுதம்மா சாதனா. மொன்றியல் பயணத்தில் நீ பெற்ற செல்வம் அழுகின்ற பிள்ளையைச் சிரிக்க வைத்துப் பார்த்த ரங்கன் சித்தப்பாவும் உன் பிரிவால் கலங்கி விட்டார் சாதனா. நீங்களும் அபியும் ஜனாவும், வித்தியனும் பார்லிமணரில் எடுத்த புகைப்படம் பார்த்துப் பார்த்து அழுகையோடு இருக்கின்றா அபி, ஜனா எங்கே போய் மறைந்து விட்டீர்கள் சாதனா அக்காவென்று. பொல்லாத விதி வந்து வாரிச் சென்றதோ. சொந்தமெல்லாம் நொந்தபடி சேர்ந்திருக்க எந்த வழி வந்தழைத்தான் நயவஞ்சகியின் சதி காலனவன். நீயும் பந்தமெல்லாம் அறுத்தெறிந்து விட்டு எங்கு சென்றாய் சாதனா! கண்களில் நீர் கடல் அலையாய் பொங்குதம்மா. கவலையினால் உள்ளமெல்லாம் வேகுதம்மா. புன்னகையின் பொக்கிசமாய் உலவி வந்தாய். இன்று உன் உறவுகளைத் தவிக்கவிட்டு மறைந்து சென்றாய். உன் எச்சங்கள் தனித்து நின்று கதறுவதை பார். உன்னை எண்ணி வெம்புகின்ற உறவுகளைப் பார். மக்கள் உன் பிரிவை எண்ணி மனம் உருகுவதைப் பார். உனது காரியாலயத்தின் மின்னல் வேகம் எங்கே பார்.

1. விரும்பினாலும் விரும்பா விட்டாலும் வாய் நிறைய வரவேற்பாய் சாதனா.
2. பிடித்தாலும் பிடிக்கா விட்டாலும் உன் புன்னகை உதிர்க்க நின்றிடுவாய் சாதனா.
3. தகுதி இருந்தாலென்ன இல்லா விட்டாலென்ன உனது விவேகத்தை விடமாட்டாய் சாதனா.
4. ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத கருத்தாக இருந்தாலும், எதிர்வாதம் பேசமாட்டாய் சாதனா.
5. அரைகுறை நண்பராக இருந்தாலும் புதிய அறிமுகமானவராக இருந்தாலும் பண்பாகப் பேசுவாய் சாதனா.
6. குற்றமென்றாலும் குறையென்றாலும் அதைப் பெரிதுபடுத்த மாட்டாய் சாதனா.

7. உலகில் படித்தவர்கள் பலர். பழக்கப்பட்டவர்கள் பலபல. சிறகடித்துப் பறக்கும் சிந்தனைகள் பல உமக்குண்டு சாதனா.
8. நலம் மனிதர்க்கு மட்டுமன்று, மனத்திற்கும் தேவை. அதன் குலம் வளர்த்த பெருமை உமக்கு உண்டு சாதனா.
9. சிலம்பு செல்வி கண்ணகியும் உங்கள் அப்பாவுக்கு உண்டு. வயலூர் முத்துமாரியும் முருகனும், கிராஞ்சியம்பதி மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரரும் உமக்குச் சொந்தம்.

உனது துடிப்பை இடை நிறுத்தாவரை துன்பச்செயல் உமக்குச் சொந்தமாகியதே. இதயத்தில் உறக்கமற்ற மாமா, மாமி, மைத்துனி, மைத்துணர்கள் ஓய்யாரமான கனவில் கூட தூக்கமின்றி உன் நினைவில் என் கண்களின் ஓரத்தில் தூக்கமின்றி உனதுருவம் குடிகொள்கின்றது. என்றைக்கும் உன் நினைவுகளோடு மட்டும் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போம். மார்கழி மாதம் இடர்போக்கும் அதிகாலை நேரம் திருவெம்பா ஓசையிலே மண்ணிலிருந்து விண்சென்ற துயரம், என் கசிவான மனமும் கல்லாகி விட்டதம்மா. சுவாசப்பையும் சுருங்கி விட்டதே. நீ தயவுடன் வளர்ந்திட்ட தன்மையை நினைந்து அழுவோமா? உறுதியுடன் அகிலம் புகழ்ந்த உங்கள் பெருமையை நினைந்து அழுவோமா? சிந்தையோடு கல்வியை சீர்பெறக் கற்றுத்தேறிய சிறப்புதனை நினைந்து அழுவோமா? சிறப்புடன் அணியாடை பூட்டியே அலங்காரம் செய்ததை நினைந்து அழுவோமா? சொந்தமுறும் அன்னையவள் மாமா, மாமி, மைத்துனி அபி, ஜனா, மைத்துனர் வித்தியன் மற்றும் உறவினர் சோகம்தனை நினைத்து அழுவோமா. எப்படித்தான் சொல்லுவதோ உன் மறைவின் துக்கம். எவரிடத்தில் கொட்டுவதோ எங்கள் ஏக்கம். மனந்துணிந்து சென்று விட்டாய், மறைந்தும் விட்டாய். இன்பமாய் இருந்தது காலனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. கயிறு எறிந்தான் உன் மீது. பாவ உலகில் பலகாலம் இருக்காதே என்று தேவன் உலகிற்கு திரும்பி வந்துவிடு, நீ பக்குவமாய் வந்துவிடு என்று நயவஞ்சகி சண்டாளன் சத்தானுடன் வந்து உன்னுயிரைப் பறித்தெடுத்தனர். பறந்த இடம் பரமனிடம் அமைதி கொள்வாய். தாயே சாதனாவே!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

மாமா முத்துக்குமாரு குவேந்திரன்
மாமி லலிதா
மைத்துனிமார் அபிநயா, ஜெனோபா
மைத்துனர் வித்தியன்
(குாய் மாமன் குடும்பம்)

எங்கள் அண்ணி

வாழ்வெல்லாம் அண்ணாவோடு வலம் வருவீர்கள் என்றிருந்தோம்
வானம் தனை நாடிப் போனதன் மாயமென்ன
இன்பதுன்பம் எதையும் பகிர்ந்திடும்
இல்லற வாழ்வினில் நீங்கள் இல்லையேல்
எங்கு செல்வார் எங்கள் அண்ணா
ஈரிரண்டு ஆண்டுகளாய் இனிதான வாழ்க்கையிது
இருள் விலகும் நேரமதில் இமைமுடிப் போனதென்ன
எங்களுயிர் ஆரனவன் ஏங்குகின்றான் உமைத்தேடி
என்ன பதில் சொல்வதென ஏங்குகிறோம் நாமிங்கே
நோயினால் படுத்து நீங்கள் துவண்டதில்லை
நொந்து போய் இருந்ததையும் பார்த்ததில்லை
போகின்ற வயதென்று யார் சொன்னார்
வாவென்று அழைத்ததுவும் ஏன் சென்றாய்
வேலையில் விவேகம் காட்டினாய்
பாச மழையில் தினம் நனைய வைத்தாய்
பாசமாய் நாம் சேர்ந்த நிகழ்வுகளில்
பக்குவமாய் முன்நின்று முகம் மலர்ந்தாய்
முழுமதியே எங்கள் ஆசை அண்ணியே
முத்தான மருமக்கள் பித்தாகி நித்தமிங்கே
சாதனா மாமி எங்கே எனும் வினாவுக்கு
என்ன பதில் சொல்வோம் எப்படித்தான் ஆற்றுவோமோ?

ஆன்மா அழிவதில்லை
அது தானே உண்மை நிலை
எங்கும் நீங்கள் போகவில்லை
இங்கே தான் இருக்கின்றீர்கள்
எம் நெஞ்சில் நிலைத்திருந்து
என்றென்றும் வாழ்வீர்கள்

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

செந்தில்குமார் பிரஜினி
பாலகுமார் மகிழினி
மனோஜ் மணிவாசகர்

பெரியம்மா குடும்பத்தின் மனக்குழறல்

அரும்பெரும் குடும்பமாய் அளவிலா மகிழ்வோடு
அனைவரும் போற்ற வாழ்ந்துவரும் நாளில்
எவர் கண்பட்டதோ சாதனா உனக்கு
பஸ் சாரதியின் அவசரம் உன்னுயிரைப் பறித்ததுவே
அமைதியும் ஆனந்தமும் அமைந்திருந்த குடும்பத்தில்
புயலொன்று புகுந்து அத்தனையையும்
அடியோடு புரட்டிப் போட்டது!
டிசம்பர் இருபத்தியோராம் திகதியன்று
காலை மலர்ந்தது, காரிருள் விலக உலகே
களிப்போடு திகழ்திருக்கையில்
எல்லோர்க்கும் பகல் இன்பமாய் தொடங்கிற்று
ஆனால் உனக்கோ பாடசாலை பஸ் வடிவில்
காலனவன் வீசிய வலையினில் சிக்கிட
கணப்பொழுதில் கவர்ந்து சென்றதனால்
இந்த மண்வாழ்வை நீத்து - இறைவன்
மலரடியில் போய் இணைந்தாய்
சாதனா நீ...
என்றும் எம் மனதில் நிலைத்திருப்பாய்.

முத்தம்மா சண்முகநாதன் குடும்பம்

மொழி

1. மௌனம் உண்மையின் ஒரு அம்சம். குறைந்த சொற்களே கொண்ட ஒரு மனிதன், சிந்திக்காமல் எதையும் பேசமாட்டான். ஒவ்வொரு சொல்லிலும் அவன் உலகையே அளந்திருப்பான்.
2. மிகுந்த இருண்ட தருணங்களில் தான் தெய்வீகமான வழிகாட்டல் கிடைக்கிறது.

கவிஸ்வாந்திவிருந்து அன்பு அக்கா அத்தானின் கண்ணீர் வரிகள்...

உந்தன் நினைவில் வாடுகின்றோம்....
ஊரில் உள்வீட்டுப்பிள்ளையாய் உடன்பிறவா சகோதரியாய்
கூடிமகிழ்ந்த காலம் நினைவாய் வருத்துகிறது.
கொலண்டில் குடும்பமாய் பண்பாய் எங்களை
வரவேற்று விருந்தோம்பி அகமகிழ்ந்தாய்
உறவுடன் உறவாட கனடாசென்று வாழ்ந்தாய்
தந்தையை இழந்து கவலைகளுடன் குடும்பமாய் வாழ்ந்தாய்.
எங்கள் ஆதியுடன் என்றுமே அன்புடன் பழகினாய்
உயிராய் உறவாடினாய் உற்றவராய் சகோதரியாய் இருந்தாய்.
வேலைக்கு நீ செல்கையிலே வீதியிலே விதிவிளையாடியதோ
நொடிப்பொழுதில் இடிவிழுந்த செய்தியாய் துயர்செய்தி வந்ததே.
வெளிநாட்டில் வேலைச்சட்டங்களின் மட்டுப்படுத்தல்களால்
உந்தன் முகத்தைக்கூட பார்க்கமுடியாத சூழலால்
நெடிதாய் எம்மனதில் நெருடுதே துயர் துயராய் வருகுதே
மறக்கமுடியாத உறவுகள் பிரிக்கமுடியாத அன்பு
பிரிந்ததே என்று ஏங்குகின்றோம்.
உந்தன் உயிர் எங்கள் கண்ணகி அம்மன்
அடிநிழல் சேரவேண்டி வழிபடுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி. ஓம் சாந்தி. ஓம் சாந்தி.

கருணாமூர்த்தி மஞ்சளா ஜிணையர் குடும்பத்தினர்.
(சுவிற்சர்வாந்து)

25.01.கி.ஆ.2012 -11.01.தமிழாண்டு 2043

மொழி

பலமுனைப் பிரசாரத்தால் பொய் என்பது ஒருபோதும்
உண்மையாகி விடாது. அதே போல யாருடைய ஆதரவும்
இல்லாததால் உண்மை பொய்யாகி விடாது. யாரும்
ஆதரிக்காத போதும் உண்மை தனது பலத்திலேயே நிற்கும்.

எனது சாதனாவிற்கு உருக்கும் கண்ணீர் பூக்கள்

எனது சாதனா! நான் என்னவென்று சொல்வேன், எனக்கும் உனக்கும் உள்ள நட்பை. உன்னை நான் மச்சாள் என்பதா, தங்கை என்பதா அல்லது நண்பி என்பதா. எல்லா விதமாயும் என் மனதில் இடம் பிடித்தாயடி. 2001ம் ஆண்டு நான் கனடாவில் காலடி வைத்த நாள் தொட்டு இன்றுவரை உன்னுடன் நான் வைத்த நட்பை என்னவென்று உரைப்பேன் அம்மா. ஒன்றாக சேர்ந்து திரிந்த காலங்கள் என் மனதை உலுக்குதடி. உன்னுடன் நான் எடுத்த புகைப்படங்களை பார்க்கும் போது என் கண்கள் ஆறாய் பெருகுதடி. உனது நட்பு எனக்கு எப்படியிருந்தது தெரியுமா என் சாதனா. தேவையின் போது தோள் கொடுத்த நட்பு, துன்பத்தில் எனக்கு கண்துடைத்த நட்பு, மகிழ்ச்சியின் போது சிரித்த நட்பு, படித்த போது சேர்ந்து சிந்திக்க வைத்த நட்பு, ஒன்றாக சேர்ந்து ஊர் கற்றிய நட்பு, அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொண்ட நட்பு, அன்பு மிகுந்த நட்பு. இப்போது இந்த நட்பு என்னுடன் இல்லையே. ஐயோ!! நான் என்ன செய்வேன்? எங்கே சென்றாய் என் சாதனா? நான் கணவிலும் நினைக்கவில்லை இப்படி நீ மின் போல் மறைந்திடுவாய் என்று. காலம் செய்த சதியால் கடைசியில் முகம் பார்க்க முடியாமல் நான் தவிக்கும் தவிப்பு நீ மட்டும் அறிவாய் என் சாதனா. இப்பூவுலகு போதுமென்று எம்மையெல்லாம் விட்டு சென்று விட்டாயா? உன் மீது நான் கொண்ட அன்பு என்றும் நிலையானது. சிரிப்பினைத் தவிர வேறொன்றையும் கண்டதில்லை உன் முகத்தில். இனி எப்போது உன் முகத்தை நான் காண்பேன் எங்கள் சாதனா குட்டி.

உனது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டி நிற்கும் உன் பிரிவால் வாடும்

அண்ணி

சீவா - சீவன்

மொழி

நிரந்தரமாக இவ்வுலகில் வாழப் போகிறவரைப் போல் பயிலுங்கள். ஆனால் நாளைக்கே இறக்கப் போகிறவர்போல வாழ்ந்து விடுங்கள்.

OUR ANNI

The first time we met you, we knew you were the perfect match for our brother. You were loving, kind, generous, compassionate, caring, and simply remarkable. You had a beauty that shined from the inside out. Though you had only been in our lives for four years, it feels like an eternity. You cared for everyone as if you had known them forever.

You were so full of life and so animated that you did everything at lightning speeds. Whether it was cooking, cleaning or even getting ready to go out you did it in an instant. Even when you were expecting you did everything so fast. So much so that everyone had to tell you to slow down, but you never skipped a beat. For this reason you earned the title of Express Anni. It seems the Gods also had the same name for you and took you from us in the same express fashion.

Our nephew Aaran has one simple question- Amma? A question we can only answer in tears. We can never replace a mother's love, but we will do our best to be everything he needs us to be and continue to love him unconditionally.

We question the Gods why this tragic incident had happened to you. But there is a reason we just can't contemplate. You were so young and had so much life to live, but we consider you gave all you had to give. This is how we try to comfort ourselves.

Each day we hope you will walk through that door again, but each day our hopes end in silent tears. Our foolish hearts refuse to listen to reason.

Shrestan, Aarna and Anisha will miss their only maami. We will miss our Anni.

May your soul find peace.

Pragini, Makilini and Manoj

My Maami
I Love my maami
I still remember
my maami bringing
me gifts.

Thank you maami
I miss you
Shreshthan.s

அன்பு மைத்துனி ஜனாவின் கைவண்ணத்தில்

When someone you love becomes a memory, the memory becomes a treasure

Sathana akka, you were more than a cousin to me; you were a friend and a well-wisher. The times we spent together were priceless. I'm happy to say that I was able to be a part of your last days. People know you as a person who doesn't open up but you had a different relationship with me, we talked about some of the most important things in our lives and sometimes of course the stupidest things in life. The times when we would sit on the bed and talk or when we spend hours on the phone...You would sit with me holding Aaran and all of a sudden you'll say "Abi don't you think I have the most good looking son?" and as I said then and now "He sure is! Cus he's a God's child".

Unforgettable memories during our trip to Ottawa, Quebec and Montreal this summer. Going through those pictures with you gives me heart aches Sathana akka :(I'll never be able to take pictures like this with you again? Why did this happen? I don't know how my family can move on without you.

I never really sat down and thought about how much you meant to me until you're gone. You do mean a lot, your loss have left such a big impact in each one of our lives, and our lives would never be the same again. You were the one who showed so much love to my parents. What would my mom do without you? My mom keeps saying you are like her daughter, if you don't call one day from work, she gets worried. What would she do now when she can't hear your voice ever again? Who would make the plans for our vacations? Who would cheer us during our bdays? My life will change entirely without you, why did you have to leave us like this Sathana akka? I can't take this pain, I'll never put the word death with you, you just left without telling me and I'll wait all my life for your arrival, even better is just wait for my arrival to see you one day.

You lost your life, so close to my house, just two blocks away. I'll make sure I take the long bus route and pass by your memorial everyday on my way to University. It will be like passing by a temple; I'll seek your blessings and be on my way. It will be painful, having memories of you is painful, but I don't think I'll let that stop me from thinking of you. You're a great person Sathana akka, your intentions were always pure and true, you wanted the best for all of us little ones.

Passed away people are god; you are another god that I'll pray to everyday in the morning. Watch over me, us, and all your loved ones. I feel now that you're up there, you know all our little secrets, our true dreams and desires, there's no hiding from you now. I'm pretty sure we are all, very well off and lucky to have such a pure hearted guardian angel watching over us. We don't have to worry about ourselves because we know you will be watching over us. Thank you for leaving us a little part of you, through Aaran, he will be treasured and cherished by all of us forever. We will remind him what a great mother you were and we will make sure he will never forget his Sathana.

I can't believe you're not with us now, I don't think I'll ever believe it. People are saying you're gone but it feels like you're around us, talking to us. I didn't know I loved you this much till you're gone.

I LOVE YOU SO MUCH AND I'LL MISS YOU MORE THAN I CAN SAY.
YOU'RE SPECIAL SATHANA AKKA ♥ R.I.P ♥

With Love,
Your Beloved Cousins: Abinaya, Janopa, and Viththiyan

கண்ணீர் அஞ்சல்கள்

வெண்ணீறு பூத்தமுகம், விழியாலே சிரித்த முகம்

ஆறாதசோகத்தால் அன்னையவள் துடிதுடிக்க!

ஆசைத்துணைவன் கண்முன் அகிலமே இருண்டு வர

ஆசைமகள் ஆரன், அம்மா உன் முகம் தேடி அழ

அன்புச் சகோதரர்கள் ஆருயிரை இழந்து அழ

ஆருயிரே உமைப்பிரிந்து மாமா மாமியொடு

மச்சாள்மார், மச்சானும் மயங்கி அழ

மண்மீது பெண் பூவொன்று சாய்ந்ததுவா, எங்கள்

பொன் மீது இடிவந்து வீழ்ந்ததுவா!

பொன்பூவே பெயர்புகழ் கொண்ட சாதனாவே!

யாம் சாகாவரம் கேட்டோம், சாவே நீ வென்றாயோ!

ஐயோ உன்னவனின் ஆறா பசிநோய்க்கு!

பூவாய் மலர்ந்தவளை ருசித்து பசி தீர்த்தாயா

ஈரெண்டு ஆண்டுகளாய் இல்வாழ்வு வாழ்ந்தவளை

கண்ணூறு களிப்பதற்கு களைபிடுங்கி கொண்டாயா!

வெண்ணீறு பூத்தமுகம், விழியாலே சிரித்த முகம்

தொண்ணூறு வயதுக்கு மேல், வாழ்வந்த முகம்

எண்ணூறு இலட்சத்தில், இதயத்தை கவர்ந்த முகம்

பாசத்தை வளர்த்து எமை பண்பாலே ஈர்ந்த முகம்

நேசத்தை வளர்த்து எம் நெஞ்சமெலாம் நிறைந்த முகம்

சேசத்தை மாற்றி விண்ணோடு கலந்த முகம்

முற்றும் இழந்தாலும் முழுதாய் பலம் பெறுவோம்

முழுதாய் உமையிழந்து முகம்மூடிப் போனோம் யாம்

ஓர் கொடியில் பூத்தது போல் ஒன்றாய் வலம் வந்தோம்

ஓர் பூவை பறித்ததனால் உயிர் மூச்சை விடுகின்றோம்

ஓடிய கால்கள் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டதுவாம்

தேடிய வாழ்வும் திசைமாறிப் போனதுவாம்

வாடித்துடிக்கின்றான் வாஞ்சையொடு பெற்ற செல்வம்

மூடிய விழியை முழுதாய் திறந்து எம்முன்

பாடிவாயா வாய் திறந்து எம் பாசத்தின் பொக்கிசமே

பாடினோம் நாமெல்லாம் பற்றினாயோ பரமன் பாதம்!

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

தா. மணிவாசகர் குடும்பத்தினர்

எம் விழிநீர் அஞ்சலி!

அன்பால் பண்பால் அனைவரையும் கவர்ந்து நின்றவளே
 பொன்போல் மனம் கொண்ட எம் அருமைமிகு சகோதரியே!
 மின்போல் நீ மறைந்திடுவாய் எனக்கனவிலும் நாம் காணவில்லை அம்மா!
 குறைவற்ற செல்வத்துடன் குவலயத்தில் நீ வாழ்ந்து நின்றாய் சாதனாவே!
 நிறைவுள்ள மனத்தாள் என இவ்அகிலமே இன்றும் போற்றுதடி உன்னை
 அறைகூவி அழுது நாம் அழைத்தாலும் நீ வரமாட்டாயோ
 முத்துச்சிரிப்புடனே உன் முகத்தழகை காண்பது எப்போது
 இத்தரையை விட்டு இன்று நீ அகன்ற மாயந்தான் என்னவோ
 பாசக்கயிறு கொண்டா எம் நேசத்தை அழித்தாய் விதியவனே!
 ஊன் உருக துடிக்கின்றோம் - அம்மா உறக்கம் கலைந்து எழுந்திடாயோ
 இறைவன் பாதமதில் உன் ஆத்மா சாந்தி பெற நாம் உருக்கும் கண்ணீர்
 காணிக்கை!

உன் பிரிவால் வாடும்

பாசமுள்ள பெரியம்மா, பிள்ளைகள்,

தூர்மலிங்கம் குடும்பம்

*****

சோகத்தால் வறாந்திடும் சில வரிகள்

பாசத்தை விதைத்தவளே சாதனா!
 பேசாமல் விரைந்து எங்கே போனாய் அம்மா
 புதன் காலை வந்தது இடியாய் ஒரு செய்தி
 எம் இதயமே உறைந்தது உன் மறைவை கேட்டு
 நம்பமுடியவில்லை அம்மா நம்பமுடியவில்லை
 இடிவிழுந்த செய்தி கேட்டு - உன்
 இல்லம் தேடி ஓடி வந்தோம் அம்மா
 உன்னை அங்கு காணாது வெந்தோம் அம்மா
 மனம் மிக நொந்தோம் அம்மா
 உன் மறைவை எம் உள்ளம் ஏற்க மறுக்குதம்மா
 பாதி வயதினிலே உன்னைப் பிரிந்து பரிதவிக்கின்றோம் பாராயோ!

உன் பிரிவால் துயரும்

சகோதாரர்கள், சகோதரி - பாக்கியநாதன் குடும்பம்

சாதனா பிரகாஷ்

நியமான நிழல் ஒன்று நிலைமாறிப் போனதென்ன,
நிலையான கனவொன்று தடம்மாறிப் போனதென்ன
கடல்போல ஊர்கூடி ஒவென்று அழுததென்ன
உந்தன் கலையாத முகம் தன்னை மறவாமல் இருப்பதென்ன

நேற்று கதிரவன் உதிக்கும் முன்னே
எங்கள் கதிரில்வி சாய்ந்த தென்ன
குயிலோசை ஓயும் முன்னே
உந்தன் குரலோசை ஓய்ந்ததென்ன

நீ இவ்வுலகில் இல்லை என்ற செய்தி கேட்டபோது
நயாக்கராவுக்கும் ஒருகணம் நாவறண்டு போனதம்மா
நீ திரிந்த தேசமெல்லாம் இன்று சோகமம்மா
நிம்மதியின்றி கணவன், பிள்ளை வாடுதம்மா

ஆறிடுமோ தேறிடுமோ எம்மோடு நீ இல்லை என்ற
செய்தி மட்டும் பொய்யாகிப் போயிடுமோ
சிரிப்பினிலே நீ சின்னவளாய்
பொறுப்பினிலே நீ வல்லவளாய்

வேலையிலே நீ விவேகம் காட்டினாய்
பழகுவதில் நீ பண்பைக் காட்டினாய்
மாமா, அத்தை, மச்சாள், மச்சான் என்று அன்பைக்காட்டினாய்
விதியோடு ஏன் அம்மா அவசரம் காட்டினாய்?

எங்கம்மா போனாய் எமை எல்லாம் விட்டு
உன் நினைவாலே எம் இதயத்தை தொட்டு

உன் பிரிவால் ஆழ்ந்ததுயரில்

தாய்மாமா

குவேந்திரன் குடும்பம்

இதய அஞ்சலி

கண்களிலே ஈரம் ஒரு கணப்பொழுதில் எம் சோகம்
பொய் வழியாய் போனதிங்கே ஒரு பொழுதளிந்த எம்பாசம்
வாசலில் நீ வருவதைப்போல் வாசமொன்று எம்முன்
வீசமிந்த காற்றுக்கும் விடுகதைபோல் தோற்றம்

நேற்றிருந்த மாதிரியாய் நீ வரைந்த கோலம்
நினைவுகளால் தூறல் கொழும் உன் உறவுகளின் தேடல்
பாசமுடன் எமை அழைத்து பேசுமுன் மொழிகேட்க
அழுதழுது காதுவழி தேடுகின்றோம் உன் குரலை.

நிலையாமை வாழ்க்கை என்று நீதி சொல்லி நீயும் சென்றாய்
அழுதழுது நோகவிழி தேடுகின்றோம் எங்கு சென்றாய்
ஆசையுடன் நீ அணைத்த பாலகனும் தேடுகின்றான் பாசமுடன்
கரம்பிடித்த உன் கணவன் வாடுகின்றார் நீ எங்கு சென்றாய்.

என் மகள் சாதனா! எங்கே எனத்தேம்பி அழுகழின்றாள் உன் அன்னை
எங்கு சென்றாய் எமைப்பிரிந்து எங்களுயிர் உடன்பிறப்பே
உனைப் பிரிந்து அழுகின்றோம் உன்பிரிவால் உயிர் - சோர
“சாதனாக்கா” எங்கு சென்றாய் எங்கு சென்றாய் எமைப்பிரிந்து எங்கு சென்றாய்!

உன் உடன்பிறவாச் சகோதரர்கள் உனையிழுந்து துடிக்கின்றார்
உன் பாசம் இழுந்து விட்டு உன் உடன்பிறவாச் சகோதரியும்
வாடுகின்றாள் எங்கு சென்றாய் என்று.

ஆற்றல் அறிவோடு நீ அன்பு கொண்டு வாழ்ந்ததைப்போல்
போற்றும் உன்னுறவு எப்பொழுதுன்னை காணாமலா
நேற்றிருந்தாய் இன்றெங்கே நீ சென்றாய்
கண்ணிரால் கலங்கி கை விரித்து கதறுகின்றோம்

பாசக்கயிறு கொண்டு நேசமதை அறுத்துவிட்டு - அந்த
கொடிய காலனதை வெல்ல வழி தேடுகின்றோம்
ஆறாத துயர் கொண்டு ஆறாகி ஓடும் இந்த
அவலக் கண்ணீரை யார் துடைப்பார் சாதனா?
சிரம் தாழ்த்தி கைகூப்பி நாம் காணிக்கை செய்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

திருமதி செளந்தராஜா குடும்பத்தினர்
(சித்தி, பிள்ளைகள்)

*****

கண்ணீர் துளிகள்

அன்பே உருவானவள் அற்புதமானவளே
அன்னை அரவணைப்பில் அகிலத்தில் நீயும்
ஆண்சகோதரங்கள் பாதுகாப்பில் நிலைத்திருந்து
எண்ணுவதற்கு மேலாய் ஏணியாய் நீயிருந்து
ஏற்றமுடன் வாழ்ந்த உன்னை
பாதையைக் கடக்க எண்ணிய உனை
பஸ்சினில் விரைந்து வந்த காலனவன்
பறித்துனை பாவியாகி விட்டானே
உன் கருவினிலே உதித்த பிள்ளை
உந்தன் முகம் தேடி உருகுலைந்து நிற்கின்றான்
தொட்டுணைத் தாலிகட்டி கூடவே இருந்தவன்
செய்வதறியா துவண்டு போய் நிற்கின்றார்
பெத்தவளோ பேதழித்து நிற்க
கூடவே பிறந்தவர்கள் குமுறி அழுதிருக்க
மருமகளைப் பறிகொடுத்து மனதுக்குள் தேம்பிநிற்க
உறவுகள் உறங்காமல் உருகிநிற்க
உந்தனுயிர் உடலைவிட்டுப் பிரிந்தாலும்
உயிருள்ளவரை எமக்குள் நீ வாழ்ந்திருவாய்

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கும்

ச.கணபதிப்பிள்ளை
மாமா, மாமி, மைத்துனிமார், மைத்துனர்மார்

எங்கள் கண்ணீர் பூக்கள்

காது மடல்கள் வரை ஒட்டி இருக்கும்
கலைமிகு உந்தன் அன்புச் சிரிப்பு
இதய சுவரினிலே எழுதிடுவாய்
இனிய உறவுகளுக்கு அன்பு மடல்
வேலைக்கு சென்று வருகிறேன் என்னமுதே
வெண்ணிலாவே பாடி சென்றாய் - நீ
வீதி கடக்குமுன்னே விதியவனின் சதியோ?
ஐயகோ! கனவை அழித்தானோ கூற்றவன்

மழைநீரில் விளையாடி மரணமாகினாள்
உனக்கு முன் பிறந்தோள் - தன்
தளையாய், வரமாய் நீ எழுந்தாய்
தன்னிலை மறந்தோம் உன்னை முகர்ந்து
இமைகளை மெல்ல இதமாய் மூடி...!
இருப்பின் நெகிழ்வை, வாழ்வின் நெருடலை
கனவுகளின் எல்லையை காதோரம் சொன்னாயா?
இல்லை... நீ என்கிறபோதே வடகிறதே கண்ணீர்

வழிமேலே விழிவைத்து காத்திருக்கும் - உந்தன்
ஆசைப்பெட்டகத்துக்கு ஆறுதல் சொல்வதெப்படி
வழிகின்ற கண்ணீரை துடைத்திடுவோம்
வலிகொள்ளும் துணைவன் துயர் போக்குவதெப்படி
கண்ணகையம்மன் பாதம் நீ நாடி சென்றாயோ...!
பற்றிக்கொள்... அவள் பாதம் தனை
கருவிழியில் உணவைவைத்து காத்திருப்போம்...
காலவெளிதனை கடக்கும் வரை...!

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

அன்னாரின் பிரிவால் துயருறும் குடும்பத்தினர், உறவினர்,
மற்றும் நண்பர்களின் துயரில் நாமும் பங்கேற்கின்றோம்.

புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கம் - கனடா

*In Loving Memory of
Saathana Piragash*

If tears could build a stairway
and thoughts a memory lane
I'd walk right up to heaven
and bring you home again
No Farewell words were spoken
No time to say good-bye
You were gone before I knew it
And only God knows why.

Our heart's still active in sadness
And secret tears still flow
What it meant to lose you
No one can ever know.
But now I know you want us
To mourn for you no more
To remember all the happy times
Life still has much in store.

Since you'll never be forgotten
I pledge to you today
A hallowed place within our hearts
Is where you'll always stay.

God knows why, with chilling touch,
Death gathers those we love so much,
And what now seems so strange and dim,
Will all be clear, when we meet Him.
I knew you for a Moment

"We don't have to worry about ourselves because we know you will be watching over us. I'm pretty sure we are all, very well off and lucky to have such a pure hearted guardian angel watching over us. Thank you for leaving us a little part of you, through Aran, He will be treasured and cherished by all of us forever. We will never forget his Saathana."

Love Avinaya, Janopa, Tharani, Kerthana, Narmathaa, Nivytaa & All your Loved ones.

Deathless Rituals Devoted to the Dead

Hinduism is full of rituals, and so is one of its chief branches, Saivism, practised predominantly in South India, Sri Lanka and in other parts of the world where Saivites have migrated.

Rituals refer to religious rites and ceremonies. They consist of body language, chanting of mantras and several accessories such as holy ash, lamps, camphor, fragrant sticks or powders, flowers, etc. Like the husk that covers the rice, rituals are a vital form of religious service. Although rituals are performed primarily in temples, they also find their way into the domestic, social and cultural activities of the Saivites. Domestic rituals are of two kinds – rituals for the living and rituals for the dead (the manes).

This article attempts to explain some of the Saiva rituals usually performed in honour of the dead, to those Saivites who likely to have lost touch of their religious custom as a result of living outside their traditional lands.

To realise fully our duties by the dead, one has to understand the cardinal principle of Saivism that the Soul (Pasu) continues to take births according to its karma until it is enlightened or fully matured enough to shatter the bondage of materialistic world (Pasam) and attain eternal bliss (Muththi) with God's grace (Pathi) Saivism consider these three entities, viz: Pathi, Pasu and Pasam as eternal. Births and deaths, therefore are a process of enlightenment. The soul is given a body by God to go through this hazardous cycle. The soul's actions are controlled or determined by 'anava', an inherent pre-cosmic bond. Virtuous actions help reduce the cycle of births and deaths. A virtuous soul is said to be matured when it is ready to have union with its Master.

So it does not necessarily mean that when a person dies that his or her soul directly attains Muththi. No one for sure can assert this. Lord Siva is the only One who has the power to assess the quality of a soul's actions.

Rituals for the dead are therefore, intended mainly to pray Lord Siva to

pardon the sins of the soul if there are any, and take it into His arms. All rites associated with the dead are called aparakiriyaikal. Aparalate; Kiriyaikal-rituals.

These rites are many of which some of the most common ones are as follows:

1. Funeral rites:

Tradition has it that these rites be performed and the body removed to the cremation ground the day a person dies. But this is not so today when sometimes the body is embalmed and kept in a mortuary until the arrival of immediate relatives.

The funeral is announced to the community by relatives and by hired drummers who continue to play the drums until the body is cremated. A special pandal (shed) is set up either on the foreground or backyard of the house, depending on the availability of space, to conduct the funeral ceremony. The ground is washed with cow dung and the sides are decorated with tender coconut palm leaves.

The body is placed on a wooden bed in a north-south direction with the head on the South so that it could face the Himalayas, the preferred abode of Lord Siva. Relatives sit around the body and recite verses from Thirumurai (Holy Hymns in praise of Lord Siva) with the hope of invoking His Grace to bless the soul. This recital may continue until the arrival of the priest who then begins the ritual of praying for the repose of the departed soul and preparing the body for cremation.

After performing poojas to God Vinayagar, Lord Siva, Agni and other Gods by chanting the appropriate mantras from Vedic scriptures, the priest gets into the ritual of purifying the impure body. An important act in this process is the preparation of 'Potchunnam' (aromatic powder) by pounding cynondon grass, turmeric powder, etc to the recital of the Thirupot Chunnam chapter of Thiruvagasam sung in praise of Lord Siva by the Saint Manickavasagar. The body is anointed with oil mixed with potchunnam and taken out for ablutions, after which it is neatly dressed and brought back to the pandal where it is garlanded and the forehead worn with holy ash and sandal and kunkum pottu.

In all these rituals the person who is to light the fire to the pyre plays an

important role. The rightful person to perform this final act of rite is usually the eldest son if the deceased is a father or the youngest son in the case of a mother. If the deceased has no son, a brother or a nephew could do this rite. Usually a male is preferred as tradition prohibits females from accompanying the body to the graveyard.

An open coffin is made of coconut palm leaves supported by a set of parallel bars and the anointed body is placed on it. The coffin is then transferred to a decorative and elegant looking funeral palanquin and taken in procession to the cremation yard, accompanied by beating of drums and reciting of holy hymns.

At the cemetery the corpse is placed on a pyre and the relative who is to light the fire does so after going round the pyre thrice, sprinkling all the way the holy water that was brought in a clay pot from the funeral pandal and finally breaking the pot to mean the body is no more.

2. The Eight-day observance:

After the funeral the family of the departed soul retreat to observe strict mourning for a week. A lamp is set up in the main room in honour of the dead. No cooking is done. Relatives and friends supply food to the household.

On the third day ashes are collected and brought home. Either on this day, or the fifth or the seventh day the ashes are sprinkled on the waters of the nearby river or sea as an offering to the goddess of Hydrosphere. Some even take the ashes all the way to India and throw them into the river Ganges, holy to the Hindus.

Cooking is done for the first time after the funeral and offered to the soul which is followed by a feast to the invited near relatives. On the eighth day the family begins to do their normal work.

3. The Thirty-first day ritual:

This is called Anthiyeddi and it is observed after a month on the same lunar day the person died in order to-

- (1) cleanse the house of any evil spirit
- (2) pray for the good of the departed soul and
- (3) to pay homage to the soul by offering food.

A priest is invited to perform the ritual at the end of which he is honoured by giving presents. This is a community event for which hosts of relatives and friends are invited to witness the ritual and to partake of vegetarian meals.

4. Monthly fasting:

Monthly fasting and poojas called Marsium is observed by the household every month on the lunar day of the death until the anniversary. This is an act of remembrance and a show of love and gratitude to the departed beloved. Pooja is performed either at home or in the village temple for the good of the soul.

5. The Anniversary:

'Thivasam' as it is called is the death anniversary that falls on the same lunar day the death occurred. The household as a whole or the person who cremated the corpse fast remembering the dead. A priest is invited to perform pooja for the benefit of the soul. Most people consider feeding the poor on this day in the name of the dead person in an obligatory duty which is usually done in the precincts of a temple after an elaborate pooja.

Apart from the above rituals several other days are also devoted to the dead. The dead are hardly forgotten in our society. The late mothers are remembered with fasting and poojas specially on the full moon day of Chithirai (April-May) every year. The new moon in the month of Ardi (July-August) is devoted to late fathers. Most sons and daughters fast, perform poojas and feed the poor on this day every year.

Then there is Malayam, a general day of fasting and prayer in memory of all the dead relatives. This could be observed by any member of the household, wherever he or she is, in the month of Purathathi (September-October) on any day between the full moon and the fourth day following the new moon. It is believed that this period when the sun is overhead the equator is ideal for offering homage to the dead.

Rituals for the manes are performed not only just to remember them, not just to show our love but also to pray for them. By praying Lord Siva on their behalf, Saivites firmly believe that the manes could be redeemed from their sins and delivered to heaven.

We living outside our traditional lands have a tendency to neglect our duties by the dead, forget our religious customs due to (1) the influence of the new cultural atmosphere that is enveloping us, (2) being busy and preoccupied all the time with job related duties, assignments, etc., (3) lack of facilities to perform these rituals the Hindu way and last but not the least (4) lack of interest.

It is important, it is an obligation that we do our duties by our departed relatives. It is a domestic virtue that we pay homage to the manes. Saint Thiruvalluvar places the manes first on the list of the five primary concerns of a householder:

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தோக்கல் தானென்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை” - திருக்குறள்

Offering oblation to the manes, performing of poojas to the Gods, providing hospitality to guests, rendering assistance to relatives, and looking after one's own self are the five chief duties of the householder.

V. Kandavanam

Cambridge Message

As we light our respective holiday candles, another light has gone out. Suddenly, on the morning of Wednesday December 21, one of our valued team members was killed on her way into work. Saathana Selvarajah lived in North York with her husband and two-year-old son. The lovely and vivacious Saathana has worked in Cambridge's data entry department since February 2008. She reported to Valencia D'Souza and her job entailed entering e-tickets, and forward drawdowns and confirmations, along with a host of other diverse duties. When someone passes away, their colleagues and acquaintances are often heard saying "No, I didn't know her well, but I wish I did". In this case, that statement is truer than ever. After having spoken to friends and coworkers of Saathana, I find myself wishing I knew her better. Her coworkers only had positive things to say about her, and they paint her in kind and passionate colours.

At heart Saathana was a family woman. Coworkers remembers her friendly face and warm demeanor at work, but in her spare time she prioritized her family; keeping a welcome house and taking care of her family were of the highest importance to Saathana. Almost two years ago now, Saathana and her husband purchased a brand new home in Vaughan, in order to be closer to her mother. She and her family were meant to be moving into their new home this coming April. Many comments have been made about Saathana's abnormally high energy level. Always needing a task either on her plate or on her list, she rushed about; but not without always taking the time to say Hello, or ask about someone's children. One of my own favourite sayings is "Bite off more than you can chew... And chew like crazy", and I admire Saathana for striving to do the same both in her personal life, and professionally. According to her colleagues and superiors, Saathana was also wonderful at prioritizing her

work. She put her team members' work load before her own as necessary, and strove to educate and challenge herself. "She just had a very good soul" says Valencia, who regarded Saathana as both a coworker, as well as a friend. To be sure, when Saathana didn't show up for work on time on Wednesday, Valencia was more concerned than irked. "She was never late, and she was always most professional with me. It was truly a blessing to work with her. Our condolences and deepest sympathy go out to Saathana's family at this time.

*****

**Happiness: it's a worldwide pursuit.
The following "how to be happy" list is found in
Bormans' book "The World Book of Happiness."**

1. Accept what you have.
2. Enjoy what you do.
3. Live for today.
4. Choose happiness.
5. Relationships.
6. Stay busy.
7. Don't compare.
8. Be yourself.
9. Stop worrying.
10. Get organized.
11. Think positive.
12. Value happiness.

Messages from her co-workers (Cambridge)

It is with great sadness that we say goodbye to a very valuable member of our team. Cambridge is built on the shoulders of its people, and operates on the premise that each individual is important in creating a successful working environment for both staff and clients. We were so fortunate to have the bright and vibrant Saathana working among us, because she contributed to our positive attitudes and corporate culture in every sense. It has shaken our organization to lose such a valuable asset. Our most sincere condolences are extended to you, her family.

Best Regards,

Bernard Heitner and Jacques Feldman

We've lost our best! We've lost an angel! Saathana was an angel who lived among us. She taught us many lessons in our daily lives. The lesson to appreciate life not race it – value every bit of it and look at it from a bigger picture. Twinkle in the eyes and the beautiful smile was a very humble personality. She was one of the best even up until her last day at Cambridge. Assuring her coworkers their request was completed and then reassuring them that she was ready for business the next day. But instead she never came back nor did she get the opportunity to hear this; “You completed your work with success – Great Job.

I am so proud of you Saathana – You will be missed a lot!”

Valencia D'Souza

I am so, so sorry that you have to deal with this so closely. Though I worked with Saathana from afar – I always appreciated her positive attitude and her willingness to help out. Please let her family know that this tragedy has left me with a very heavy heart.

With deepest condolences.

Ralph Fernandez

I'm very sorry to hear about the tragic loss. God bless her, her family and all of you in this very difficult time.

Manuel Lopez

My deepest condolences to your team in this incredibly sad and shocking moment. I had the pleasure over the last two years of dealing with Saathana, and if you could send a message to her family, let them know she will be deeply missed for her diligent back office work she did for CMG and for me as a Trader out on the prairies. I will keep her family and all of us touched by her life, in my prayers.

Respectfully,

Lute Chell

Ken told me yesterday about the tragic death of one of your staff people. Please accept my sincere condolences for what sounds like an absolutely shocking occurrence.

Regards,

Jeff

**Senior Vice President,
Bank of America**

My Prayers go out to Saathana and Family especially the little one and husband. We use to always see each other in the washroom since we both had more than 2 litres of water a day so we were always rushing to go to the washroom and every time we seen each other we used to laugh about it.

Only good memories I have with Saathana and may you rest in peace R.I.P.

Flora Hernandez

My thoughts and prayers go out to Saathana's family. Saathana you will always be remembered in our hearts and in our minds I can't believe you are gone you were such a lovely woman always so cheerful you will be missed.

Vicky Silva

My prayers and condolences goes out to Saathana's family and her friends. With her sudden passing, she will be deeply missed. I can remember the very last conversation i had with Saathana was about how she had waited in line for 2 hours with her son, so he can take a picture with Santa Clause. Not only was she a devoted employee, but MOSTLY devoted to her son. Saathana, as you shine down on him, know that your light will always shine through and guide him through life, and that he will be loves by everyone.

God bless you & your family!!

Cindy Wongsuna

Saathana you were such a loving woman that your presence will be felt throughout Cambridge for always, you really were a part of our work family. You will always be remembered in our hearts and in our heads. You will be missed beautiful, you will be greatly missed. Sending family & loved ones lots and lots of love.

Sarah Wiseberg

It was both a pleasure and honour to work with Saathana I pray that her family be comforted by the outpouring of love by all the lives she touched. She will be missed by us all .

My most heartfelt and deepest condolences.

Denise Barrett-Hubbard

I am deeply saddened by the loss we all share. I am assured that we will be comforted by our memories and our love which is very much alive. Remembering my last memory, we were in the kitchen together and commented on how we always meet in the kitchen, I commented we should change it up sometimes, we spend enough time in there...we laughed, ending with a smile – I will hold that memory forever. No matter what she faced in her life or around her, she always stayed strong, put on a smile and kept on going. It was her family and the special people in her life that made life so special, including the memories of her dad, now being united again. You have my deepest sympathy.

I am praying for the family during this time of loss and always.

Natalie Kennie

my heart and prayers are with Saathana's family and friends, we lost a gentle soul...she will be truly missed.

Susan Mack

God Bless you and your family Saathana, my heart goes out to your loved ones. Your warm smile and bright eyes will always be remembered.

Jim Metaxas

She was such a kind, gentle, soul and was taken away from her co workers, friends, and family way too soon. I will always remember your big smile you had for everyone, you will be greatly missed.

Kathy Stojanovski

My sincere condolences to Saathana's family, this is a horrible loss. Saathana sat just outside my office and it was a real treat to pass her as she always had a smile on her face. She had to be one of the most pleasant individuals I've met here at Cambridge; all of us will miss her greatly.

Gary McDonald

When i think back to my many encounters with Saathana i must say she was never the type to let work affect her mood. Which made it easy to work her even when times were stress full.. This is the quality I will remember about Saathana. This is very sad and tragic story of a women who will be greatly missed by anyone who was closed to her. God bless her family. This is really a wake up call for me. Most of us spend more time with our colleagues than our family and we don't realize it.

Johnny Fletcher

We've lost a very kind, gentle and lovely member of our Cambridge family. Sathana will be sorely missed by all who knew her. Our hearts and prayers go out to her son, Aaran, and her husband, Prakash, and to the extended family in this very sad time.

Ken Saul

My heart goes out to Saathana's family and friends. It was a pleasure working with her and know that she will be truly missed.

Marla Miller

Through out my years with Cambridge, I had the pleasure to work with Saathana. Even though it was from afar, she had a way to make you feel like a colleague up close and that no request was to much trouble. I am shocked and deeply saddened to hear that she is no longer with us. My thoughts and prayers are with her family and their loss.

Saathana, you will be missed.

Anastasia Kanellis

Words seem inadequate to express the sadness we feel about Saathana. May the memories of her, comfort you now and in the days ahead.

Tina Messina

Saathana, was as any staff member of Cambridge, a part of our work family. She will be deeply missed, Saathana was always a pleasure to work with and you could always be sure that her face had a smile glued to it. I pass my most sincere condolences to her family and all of those close to her both inside and outside of work.

Sruli Lederman

- Toronto Office

This is a lovely tribute. My thoughts go out to Saathana's family and friends at this tragic time.

Lydia Sas

My thoughts and prayers are with Saathana, her family, and her friends.

Val Jagar

It just makes you realize that life is too short. My heart and thoughts go out to her family and especially to her son.

Respectfully,

Dave Duric

Steve Jobs' 2005 Stanford Commencement Address

'You've got to find what you love,' Jobs says

This is a prepared text of the Commencement address delivered by Steve Jobs, CEO of Apple Computer and of Pixar Animation Studios, on June 12, 2005.

I am honoured to be with you today at your commencement from one of the finest universities in the world. I never graduated from college. Truth be told, this is the closest I've ever gotten to a college graduation. Today I want to tell you three stories from my life. That's it. No big deal. Just three stories.

The first story is about connecting the dots.

I dropped out of Reed College after the first 6 months, but then stayed around as a drop-in for another 18 months or so before I really quit. So why did I drop out?

It started before I was born. My biological mother was a young, unwed college graduate student, and she decided to put me up for adoption. She felt very strongly that I should be adopted by college graduates, so everything was all set for me to be adopted at birth by a lawyer and his wife. Except that when I popped out they decided at the last minute that they really wanted a girl. So my parents, who were on a waiting list, got a call in the middle of the night asking: "We have an unexpected baby boy; do you want him?" They said: "Of course." My biological mother later found out that my mother had never graduated from college and that my father had never graduated from high school. She refused to sign the final adoption papers. She only relented a few months later when my parents promised that I would someday go to college.

And 17 years later I did go to college. But I naively chose a college that was almost as expensive as Stanford, and all of my working-class parents' savings were being spent on my college tuition. After six months, I couldn't see the value in it. I had no idea what I wanted to do with my life and no idea how college was going to help me figure it out. And here I was spending all of the money my parents had saved their entire life. So I decided to drop out and trust that it would all work out OK. It was pretty scary at the time, but looking back it was one of the best decisions I ever made. The minute I dropped out I could stop taking the required classes that didn't interest me, and begin dropping in on the ones that looked interesting.

It wasn't all romantic. I didn't have a dorm room, so I slept on the floor in friends' rooms, I returned coke bottles for the 5¢ deposits to buy food with, and I would walk the 7 miles across town every Sunday night to get one good meal a week at the Hare Krishna temple. I loved it. And much of what I stumbled into by following my curiosity and intuition turned out to be priceless later on. Let me give you one example:

Reed College at that time offered perhaps the best calligraphy instruction in the country. Throughout the campus every poster, every label on every drawer, was beautifully hand calligraphed. Because I had dropped out and didn't have to take the normal classes, I decided to take a calligraphy class to learn how to do this. I learned about serif and san serif typefaces, about varying the amount of space between different letter combinations, about what makes great typography great. It was beautiful, historical, artistically subtle in a way that science can't capture, and I found it fascinating.

None of this had even a hope of any practical application in my life. But ten years later, when we were designing the first Macintosh computer, it all came back to me. And we designed it all into the Mac. It was the first computer with beautiful typography. If I had never dropped in on that single course in college, the Mac would have never had multiple typefaces or proportionally spaced fonts. And since Windows just copied the Mac, it's likely that no personal computer would have them. If I had never dropped out, I would have never dropped in on this calligraphy class, and personal computers might not have the wonderful typography that they do. Of course it was impossible to connect the dots looking forward when I was in college. But it was very, very clear looking backwards ten years later.

Again, you can't connect the dots looking forward; you can only connect them looking backwards. So you have to trust that the dots will somehow connect in your future. You have to trust in something — your gut, destiny, life, karma, whatever. This approach has never let me down, and it has made all the difference in my life.

My second story is about love and loss.

I was lucky — I found what I loved to do early in life. Woz and I started Apple in my parents garage when I was 20. We worked hard, and in 10 years Apple had grown from just the two of us in a garage into a \$2 billion company with over 4000 employees. We had just released our finest creation — the Macintosh — a year earlier, and I had just turned 30. And then I got fired.

How can you get fired from a company you started? Well, as Apple grew we hired someone who I thought was very talented to run the company with me, and for the first year or so things went well. But then our visions of the future began to diverge and eventually we had a falling out. When we did, our Board of Directors sided with him. So at 30 I was out. And very publicly out. What had been the focus of my entire adult life was gone, and it was devastating.

I really didn't know what to do for a few months. I felt that I had let the previous generation of entrepreneurs down - that I had dropped the baton as it was being passed to me. I met with David Packard and Bob Noyce and tried to apologize for screwing up so badly. I was a very public failure, and I even thought about running away from the valley. But something slowly began to dawn on me — I still loved what I did. The turn of events at Apple had not changed that one bit. I had been rejected, but I was still in love. And so I decided to start over.

I didn't see it then, but it turned out that getting fired from Apple was the best thing that could have ever happened to me. The heaviness of being successful was replaced by the lightness of being a beginner again, less sure about everything. It freed me to enter one of the most creative periods of my life.

During the next five years, I started a company named NeXT, another company named Pixar, and fell in love with an amazing woman who would become my wife. Pixar went on to create the worlds first computer animated feature film, Toy Story, and is now the most successful animation studio in the world. In a remarkable turn of events, Apple bought NeXT, I returned to Apple, and the technology we developed at NeXT is at the heart of Apple's current renaissance. And Laurene and I have a wonderful family together.

I'm pretty sure none of this would have happened if I hadn't been fired from Apple. It was awful tasting medicine, but I guess the patient needed it. Sometimes life hits you in the head with a brick. Don't lose faith. I'm convinced that the only thing that kept me going was that I loved what I did. You've got to find what you love. And that is as true for your work as it is for your lovers. Your work is going to fill a large part of your life, and the only way to be truly satisfied is to do what you believe is great work. And the only way to do great work is to love what you do. If you haven't found it yet, keep looking. Don't settle. As with all matters of the heart, you'll know when you find it. And, like any great relationship, it just gets better and better as the years roll on. So keep looking until you find it. Don't settle.

My third story is about death.

When I was 17, I read a quote that went something like: "If you live each day as if it was your last, someday you'll most certainly be right." It made an impression on me, and since then, for the past 33 years, I have looked in the mirror every morning and asked myself: "If today were the last day of my life, would I want to do what I am about to do today?" And whenever the answer has been "No" for too many days in a row, I know I need to change something. Remembering that I'll be dead soon is the most important tool I've ever encountered to help me make the big choices in life. Because almost everything — all external expectations, all pride, all fear of embarrassment or failure - these things just fall away in the face of death, leaving only what is truly important. Remembering that you are going to die is the best way I know to avoid the trap of thinking you have something to lose. You are already naked. There is no reason not to follow your heart.

About a year ago I was diagnosed with cancer. I had a scan at 7:30 in the morning, and it clearly showed a tumor on my pancreas. I didn't even know what a pancreas was. The doctors told me this was almost certainly a type of cancer that is incurable, and that I should expect to live no longer than three to six months. My doctor advised me to go home and get my affairs in order, which is doctor's code for prepare to die. It means to try to tell your kids everything you thought you'd have the next 10 years to tell them in just a few months. It means to make sure everything is buttoned up so that it will be as easy as possible for your family. It means to say your goodbyes.

I lived with that diagnosis all day. Later that evening I had a biopsy, where they stuck an endoscope down my throat, through my stomach and into my intestines, put a needle into my pancreas and got a few cells from the tumor. I was sedated, but my wife, who was there, told me that when they viewed the cells under a microscope the doctors started crying because it turned out to be a very rare form of pancreatic cancer that is curable with surgery. I had the surgery and I'm fine now.

This was the closest I've been to facing death, and I hope it's the closest I get for a few more decades. Having lived through it, I can now say this to you with a bit more certainty than when death was a useful but purely intellectual concept:

No one wants to die. Even people who want to go to heaven don't want to die to

get there. And yet death is the destination we all share. No one has ever escaped it. And that is as it should be, because Death is very likely the single best invention of Life. It is Life's change agent. It clears out the old to make way for the new. Right now the new is you, but someday not too long from now, you will gradually become the old and be cleared away. Sorry to be so dramatic, but it is quite true.

Your time is limited, so don't waste it living someone else's life. Don't be trapped by dogma — which is living with the results of other people's thinking. Don't let the noise of others' opinions drown out your own inner voice. And most important, have the courage to follow your heart and intuition. They somehow already know what you truly want to become. Everything else is secondary.

When I was young, there was an amazing publication called The Whole Earth Catalog, which was one of the bibles of my generation. It was created by a fellow named Stewart Brand not far from here in Menlo Park, and he brought it to life with his poetic touch. This was in the late 1960's, before personal computers and desktop publishing, so it was all made with typewriters, scissors, and polaroid cameras. It was sort of like Google in paperback form, 35 years before Google came along: it was idealistic, and overflowing with neat tools and great notions.

Stewart and his team put out several issues of The Whole Earth Catalog, and then when it had run its course, they put out a final issue. It was the mid-1970s, and I was your age. On the back cover of their final issue was a photograph of an early morning country road, the kind you might find yourself hitchhiking on if you were so adventurous. Beneath it were the words: "Stay Hungry. Stay Foolish." It was their farewell message as they signed off. Stay Hungry. Stay Foolish. And I have always wished that for myself. And now, as you graduate to begin anew, I wish that for you.

Stay Hungry. Stay Foolish.

Thank you all very much.

Copy Right: Stanford Report, June 14, 2005

ஸ்ரீவ் ஜெய் அவர்களின் உரையிலிருந்து சில மணித்துளிகள்...

ஸ்ரீவ் நிகழ்த்திய அற்புதமான ஒரு பேச்சை மொழி பெயர்த்திருக்கிறோம்..ஆப்பிள் கணிப்பொறி, ஐபாட், ஐபேட், ஐட்யூன்ஸ் என பல கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்த்திய அந்த கண்டுபிடிப்பு வித்தகன் பேசிய பேச்சின் மொழிபெயர்ப்பு.

எனக்கு பதினேழு வயதான போது எங்கோ படித்தேன்...

“வாழ்வின் ஒவ்வொரு நாளையும் இன்று உன்னுடைய கடைசி நாளென நினைத்து வாழ்ந்து விட்டால், என்றோ ஒரு நாள் நீ நினைத்தது உண்மையே ஆகிவிடும் !”

என்னை அந்த வாக்கியம் மிகவும் கவர்ந்தது. கடந்த 33 வருடங்களாக நான் கண்ணாடியில் என்னையே பார்த்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்...

“இன்னைக்கு என் வாழ்க்கையில் கடைசி நாளுன்னா நான் இப்ப செய்ய நினைக்கிறதை அன்னைக்கு செய்வேனா?”

எப்போதெல்லாம் தொடர்ந்து பல நாட்கள் அதற்கு பதில்

“இல்லை” என்று வருகிறதோ . ஏதோ ஒன்றை நான் கட்டாயம் மாற்ற வேண்டும் என தெரிந்து கொள்கிறேன்...

மரணம் நெருங்கி வருகிறது என்ற ஞானம் வாழ்க்கையில் மிக முக்கிய முடிவுகளை எடுக்க எனக்கு தூண்டுகோலாக இருந்திருக்கிறது..

எல்லா உலக எதிர்ப்பார்ப்புகள், போலி கௌரவங்கள், தோல்வியைப் பற்றிய பயங்கள் இவை அனைத்துமே மரணத்தின் முன் மறைந்து போய்விடுகின்றன... என்ன உண்மையிலேயே முக்கியமோ அது மட்டும் தான் மனதில் தெரிகிறது. நாம் சாகப் போகிறோம் என்ற நினைவு நாம் எதையோ இழக்கப் போகிறோம் என்ற பயத்தை வெல்ல மிகவும் பயன்படுகிறது.. நாம் நிர்வாணமாய் எதுவுமே இல்லாமல் இருப்பதைப் போல ஒரு உணர்வு ! அப்போது, மனசு நினைப்பதை தோல்வியின் பயமில்லாமல் நம்மால் செயல்படுத்த முடிகிறது !

எனக்கு பேன்கிரியாடிக் கேன்சர் என டாக்டர்கள் சொன்ன போது , எனக்கு வாழ்வதற்கு மூன்றிலிருந்து ஆறு மாதங்கள் தான்

இருக்கிறது என டாக்டர்கள் சொன்னபோது, எனக்கு அந்த அனுபவம் ஏற்பட்டது....

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது... “The Whole Earth” (த ஹோல் ஏர்த்) என்ற வெளியீட்டை படித்திருக்கிறேன். அது கிட்டத்தட்ட ப்ரிண்ட் வடிவில் நமது கூகிள் போல... உலகின் எல்லாவற்றையும் பற்றிய தகவல்கள் அதில்! கூகிள் வருவதற்கு 35 வருடங்கள் முன்பு டைப்ரைட்டர்களையும் பேலராய்டு கேமராக்கைகளையும் வைத்து உருவாக்கப்பட்ட பதிப்பு அது! அதன் கடைசி பதிப்பு 1970ம் வருடம் வந்தது... அதில் கடைசி பக்கத்தில்

“Stay Hungry Stay Foolish” (பசியோடிரு முட்டாளாகவேயிரு!) என போட்டு முடித்திருந்தார்கள்....

ஆமாம், நானும் உங்களுக்கு அதைத்தான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்... புதுப்புது விஷயங்களை தெரிந்து கொள்வதில் எப்போதுமே பசியோடிருங்கள்... எல்லாம் எனக்குத் தெரியும் என்ற நினைப்பு வராமல்... நினைப்பளவில் ஒரு முட்டாளாகவே உங்களை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்.... அறிவுப் பசியோடே இருங்கள்!

வாழ்வின் கடைசி நாள் நம் அனைவரையுமே நெருங்குகிறது!””

மொழி

1. பலவீனர்களுக்கு மன்னிக்கத் தெரியாது. மன்னிக்கத் தெரிந்தவர்கள் தான் உண்மையான பலசாலிகள்.
2. மனித வரலாறு முழுவதிலும் பார்க்கும் போது, அன்பும் உண்மையும் தான் எப்போதும் வென்றுள்ளன. கொடியவர்களும் கொலைகாரர்களும் அழிக்கப்படவே முடியாதவர்களைப் போல காட்சியளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இறுதியில் அவர்கள் வீழ்ச்சியடைந்து விட்டார்கள்

வாழ்க்கையின் தத்துவம் என்ன? நீண்ட காலம் வாழ்வதா?

இறைவனின் படைப்புக்கலிலே மிகவும் சிறந்தது மனிதனின் படைப்புதான், ஆனால் சில மனிதர்களுக்கு வாழ்க்கையின் தத்துவமே புரிவதில்லை, அவர்கள் பணம். சொத்து. கௌரவம் இதில் தான் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள், ஆனால் மனிதன் இறந்த பிறகு அவருடன் பணமோ, சொத்தோ வரப்போவதில்லை, பின்பு என்ன தான் வரப்போகிறது என்கிறீர்களா? அதிகம் இல்லை ஒன்றே ஒன்று தான், வாழ்ந்த காலத்தில் மற்றவர்களுக்கு நீங்கள் செய்த நற்செயல்கள் மட்டும் தான் என்றும் அழியாமல் இருக்கும்,

வாழ்க்கையின் தத்துவம் என்ன? நீண்ட காலம் வாழ்வதா? அல்லவே அல்ல, வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு நிமிடமும் மற்றவர்களை எப்படி மகிழ்ச்சியுடன் வைத்திருக்கிறோம் என்பதுதான், மாபெரும் வீரனான அலெக்சாண்டர் அவருடைய இறுதி ஊர்வலத்தில் இப்படித் தான் இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார், அதன்படி அவருடைய சவப்பெட்டியின் முன்பாக மிகச்சிறந்த வீரர்கள் அதைத் தொடர்ந்து நெருங்கிய குடும்ப உறுப்பினர்களும். அழகான ராணிகளும். வலது பக்கத்தில் மதத் தலைவர்கள். இடது பக்கத்தில் வைத்தியர்களும். இறுதி ஊர்வலத்தில் வந்தனர், மாவீரனான அலெக்சாண்டரின் சவப்பெட்டியிலிருந்து அவரது உள்ளங்கைகள். திறந்த நிலையில் வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருந்தன,

மாவீரன் அலெக்சாண்டர் எதை எடுத்து சொல்வதற்காக அவ்வாறு ஏற்பாடு செய்ய சொன்னார் என்கிறீர்களா? அவருடைய மரணம் நெருங்கும் போது சிறந்த படைத்தலைவர்களாலோ. அன்பான ராணிகளாலோ சக்தி படைத்த மதத்தலைவர்களாலோ மற்றும் எந்த வைத்தியராலோ அவரை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்ற முடியவில்லை, நிறைய செல்வங்கள் இருந்தும் காலியான கைகளுடன் தான் இறுதியில் செல்ல முடியும் என்பதை உணர்த்தத்தான் அவருடைய இறுதி ஊர்வலத்தை இவ்வாறு ஏற்பாடு செய்ய சொன்னார், ஆதலால் வாழ்க்கை என்ற தத்துவத்தை உணராதவர்கள் வாழும்போது இருட்டில்தான் தடுமாறிக் கொண்டிருப்பார்கள், அவ்வாறு இல்லாமல் வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை புரிந்து கொண்டு மற்றவர்களை மகிழ்விக்க உங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தால் உங்கள் வாழ்க்கையும் மகிழ்ச்சியாக இருக்குமே.

எது இறப்பு?

நம்மில் பிறப்பை பற்றி யோசித்ததை விட இறப்பை பற்றி யோசிக்காமல் இருந்து இருக்க வாய்ப்பு இல்லை. வாழ்க்கை ஒரு பயணமாகவே எடுத்துக்கொண்டால் உலகை சுற்றி பார்க்கும் பயணியாகவே தெரிகிறது இந்த வாழ்க்கை. இறப்பை பற்றி தெரிந்து இருந்தாலும் இறப்பிற்கு பிறகு என்னவென்றே தெரியவில்லை. பூமியின் வாழ்வு காலம் இன்னமும் எவ்வளவு என்று தெரிய வில்லை, இந்த “காலத்தின்” வாழ்வு காலம் எவ்வளவு என்று தெரிய வில்லை. கால ஓட்டத்தில் மனிதனின் வாழ்வு விட்டில் பூச்சியின் வாழ்வு காலம், ஈசல்களின் வாழ்வு காலம்.

இறப்பு என்பதை யோசிக்க ஆரம்பித்தால், சாதாரணமான காரணங்கள் தான். ஆனால் எதை எடுத்து கொள்வது.

1. மூச்சு நிற்பது இறப்பா ? இல்லை
2. இதயம் துடிப்பது நிற்பது இறப்பா ? இல்லை
3. மூளை சிந்திப்பதை நிறுத்தும் போதா ? இல்லை
4. இரத்த ஓட்டம் நிற்கும் போதா? இல்லை

வேறு காரணங்கள் தான் இருக்கின்றனவா? நினைவுகள் இருக்கும் வரை தான் மற்றவைகள் இருப்பதா இல்லையா என்று தெரியும். நம்மில் ஒவ்வொருவரின் பிறப்பை பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை இறப்பை பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை. இதற்கிடையில் இடைப்பட்ட காலத்தையும் அனுபவிக்க முடியவில்லை. இறப்பு தான் பிறப்பின் ஆரம்பம் என்றால் பிறப்பின் முடிவு இறப்பின் ஆரம்பம்.

இது தான் நமக்கு தேவை என்று முடிவு செய்து இருந்தால் நம்மில் பலர் மரணத்தை பற்றி யோசிக்கவே தேவை இல்லை. பிறப்பை தாண்டி நிறைய விசயங்கள் உண்டு, ஆனால் இறப்பை தாண்டி எதுவும் இல்லை. எண்ணங்கள் , கனவுகள் , தன்னிச்சை மற்றும் வெளிப்புற செயல்கள் அனைத்தும் இல்லாமல் போகுகிறது. தன்னில் ஒன்றும் இல்லை மரணத்திற்கு பிறகு. எல்லாம் மற்றவர்களின் மனங்களில் தான் நினைக்க செய்கிறார்கள். அவர்கள் தான் நினைவுகளோடு கற்பனைகளும் சேர்த்து தருகிறார்கள். நேற்று என்பது ஒன்று

இல்லை நாளை என்று ஒன்று இல்லை, இன்று போல தான் எல்லாம் நாட்களும், அதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை இது வரை. மரணமும் அது போல தான். மனிதன் தோன்றியதில் இருந்து இந்த பூமியில் இதே நிலைமை தான். இறப்பிலும் பிறப்பிலும் மாற்றம் இல்லை இந்த பூமி முழுவதுமாக இறக்கும் வரை. சூரியன் முழுவதுமாக எரியும் வரை இந்த பூமி சுற்றி கொண்டே தான் இருக்கும், அது வரை இந்த மனிதர்கள் இருப்பார்கள், இறப்பார்கள்.

பிறக்கும் போது இந்த பிறப்பின் அருமை தெரிவதில்லை, வாழும் போது வாழ்வின் இரகசியம் தெரிவதில்லை, இறப்பின் காரண காரியங்களில் தெரிந்தாலும் இறப்பிற்கு பின் ...?

மொழிகளை உருவாக்கிய மனிதர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் எதாவது ஒரு வகையில் பதில்களையும் கொடுத்து சென்று இருக்கிறார்கள். இறப்புக்கும், பிறப்புக்கும் அர்த்தம் கொடுத்தவர்கள் இறப்பிற்கு பின் மனிதன் என்ன ஆவான் என்று மொழிகளில் உருவாக்க படாமலே இறந்து விட்டார்களே! மற்றவர்களின் மனதில் வாழ்வது தான் இறப்பிற்கான அடையாளங்கள் என்று எடுத்து கொண்டால் அவைகள் மட்டுமே இறந்த பின் நடப்பவைகளாகவே நினைக்க தோன்றுகிறது.

மொழி

1. நீ நினைப்பதும், சொல்வதும், செய்வதும் ஒருமித்த நிலையில் இருந்தால் அதன் பெயர்தான் மகிழ்ச்சி.
2. இவ்வுலகில் நீங்கள் காண விரும்பும் மாற்றத்தை உங்களிடமிருந்து தொடங்குங்கள்.
3. கண்ணுக்கு பதிலாக கண்ணைப் பிடுங்குவது என புறப்பட்டால் இந்த உலகமே குருடாகிப் போகும்.

வாழ்க்கையின் திரகசியம்!

நீ இறக்கும்போது உனக்காக அழக்கூடியவர்களை உன் உயிருள்ளபோதே தேடி வைத்துக்கொள் !

யாருடைய குறைகளை எண்ணிவிட முடியுமோ, அவரே உண்மையில் உயர்ந்த மனிதர்!

பணம் இருந்தால் உன்னை உனக்குத் தெரியாது. பணம் இல்லாவிட்டால் யாருக்கும் உன்னைத் தெரியாது.

மணிக்கணக்கில் உபதேசம் செய்வதைவிட, ஒரு கணப்பொழுதாயினும் உதவி செய்வது மேல்!

அருகில் இருக்கும்போது கோபுரங்கள்கூட உயரமாகத் தெரிவதில்லை. தூரத்தில் இருக்கும் போதே பிரமாண்டமாகத் தெரிகின்றன.

மறக்க வேண்டியவைகளை மறக்காமல் நினைத்திருப்பதும், மறக்க வேண்டாதவைகளை மறந்து விடுவதும் தான் இந்த உலகத்தின் இன்றைய துன்பங்களுக்கு காரணம்

ஒரு மனிதன் விழாமலே வாழ்ந்தான் என்பது பெருமையல்ல, விழுந்தபோதெல்லாம் எழுந்தான் என்பதுதான் பெருமை!

நன்றாகப் பேசுவது நல்லதுதான், ஆனால் நன்றாகச் செய்வது அதனிலும் நல்லது! சில நேரங்களில் புத்தி வெற்றி பெறுகிறது.

பல நேரங்களில் வெற்றியே புத்தியாகி விடுகிறது! முட்டாளைச் சமாளிக்க சுருக்கமானமான வழி மௌனமாக இருப்பது தான்!

பல அறிஞர்களிடம் உறவாடினால் நீயும் அறிஞனாகிறாய்!
பல பணக்காரர்களுடன் உறவாடினால் பணக்காரனாக மாட்டாய்!
தோல்வி வந்தால் அது உனக்குப் பிரியமானதாகக் காட்டிக்கொள்!
வெற்றி அடைந்தால் அது மிகவும் பழக்கப்பட்டதுபோல் காட்டிக்கொள்!

சாதனாவின் Face Book கவரிலிருந்து சில அஞ்சலிகள் From Saathana's facebook wall

Baskaran Suganthiny Suppiah

சாதனா!!!

உன்னை மறக்க முடியலையே தங்கச்சி!! அண்ணா.அண்ணா என்று இனிக்க இனிக்க கூப்பிடுவாயே , உனக்காக காலன் டிரள உருவில் காலை வேளையில் காத்திருந்தானாம்மா !!! தாங்க முடியவில்லையே !! இனி உன்னை எப்போ காண்போம் ???

உன் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகிறேன்

Athitya Sinnathurai

r.i.p. ♥

Flor Hernandez Mena

Rip sathana you will be so missed at work I can't believe it that you are gone I was just talking to you yesterday life is too short we need to appreciate life And live it to the fullest rest in peace

Vicky Silva

RIP Sathana we will miss you at work just cannot believe you're gone my condolences to the family

Abiman Sureskumar

R.I.P sathana aunty, we'll all miss you ♥ ♥

Saranya Raj

Rest In Peace Saathana Akka ♥♥ you asked me y i'm not coming to ur hse... now i'm here! won't you come see me now? ♥

Karthy Thi Thi

R.I.P sathanaaaa we all miss you so much. You always call me now i can't hear your voice. I really miss you sathana!

Sivarajani Kajendran

R.I.P Sathana

We all going to miss u :(

OMG I still hear Ur sweet voice and memories of volunteer at Baycrest. Can't believe dis.

Rest in peace :(((((((

Ganka Suresh

R.I.P sathana we all miss you so much.... I can't believe you're gone.

My condolences to your family and friend .

Nithi Gopi

R.I.P. Sathana.....we will miss u.....gopi Anna, Anni, nivi

Abinaya Kulam

I wish I could see you again,

See you laugh and smile.

And when things go wrong,

I wish you were here to say, "It's OK,"

And give me a big hug.

I wish I could change what happened...

♥ My Sathana Akka ♥

Amirtha Sharban

R.I.P Sathana...:we'll miss u and ur lvly smile..My deepest

condolences to your family and friends ...we really miss you dear..!!

Rasa Sujiv

R.I.P. SATHANA...I miss my fav sweet acca....VERY bad god .....don;t do it like this...i not like anymore god.....i miss u acca...

Raaji Senthuran

R.I.P Sathana Selvarajah

We'll miss you :(

Kerthana Kirupa

Sathana Aunty, I can't convince myself that you're gone and I am not going to because you're always with us ! ♥ Love you

Narmathaa Sureskumar

Sathana Aunty... i never cried this much for anything, i just can't believe your actually gone :('(. i miss you soo much ♥♥ !!!

Jeevi Chan

we miss u somuch sathana, the days that we were together, makes me feel so sad.

When we are going to be together honey?.. when wiiil i see your smiling face again my honey?. i love u my dear. please come back not for me for your dearly son. please...

Praful Allen Lobo

We truly miss you at work, your wonderful smile and your great personality. You always looked happy. May God bless your son, husband and your family in these difficult times.

Jhanu Kulam

We don't have to worry about ourselves because we know you will be watching over us. Thank you for leaving us a little part of you, through Aaran, he will be treasured and cherished by all of us forever. We will remind him what a great mother you were and we will make sure he will never forget his Sathana :(

Abinaya Kulam

Going thru pics with you gives me heart aches Sathana akka :(I'll never be able to take pics like this with you again? Why did this happen...I don't know how my family can move on without you.....

நுன்றி நவிலல்

அமர ஜோதியாய் அருட்பெரும் ஜோதியில் சங்கமமாகிவிட்ட எமது சாதனா அவர்களின் பிரிவுத்துயர் கேட்டு எங்கள் இல்லங்களுக்கு நேரில் வருகைதந்தும், உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு ஆறுதல் கூறி எமது துக்கத்தில் பங்குகொண்டவர்களுக்கும், பூதவுடல் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்ட போது மண்டபத்திற்கு வந்து அஞ்சலி செலுத்தியவர்களுக்கும் இறுதிக்கிரியைகள், தகனக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரசுரங்கள் வெளியிட்டும், மலர் வளையங்கள், மலர் மாலைகள் சாத்தியும், தேவார பாராயணங்கள் பாடி அஞ்சலி தெரிவித்த அனைத்து அன்பு உள்ளங்களுக்கும், கிரியைகளை நடாத்திய அந்தணப் பெரியோர்களுக்கும் இன்றைய ஆத்மசாந்திப் பிரார்த்தனை நிகழ்வில் கலந்து கொண்டோருக்கும், மற்றும் பல வழிகளிலும் உதவிய அனைவருக்கும், இம்மலர் தொகுப்பினை தொகுத்துதவிய திரு. சோம சச்சி அவர்களுக்கும், ஆக்கங்கள் தந்துதவிய அனைவருக்கும், வடிவமைத்து அச்சிட்டுத்தந்த JJ Print நிறுவனத்தினருக்கும் எங்கள் இதயம் நிறைந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

- குடும்பத்தவர்கள்

Thank you

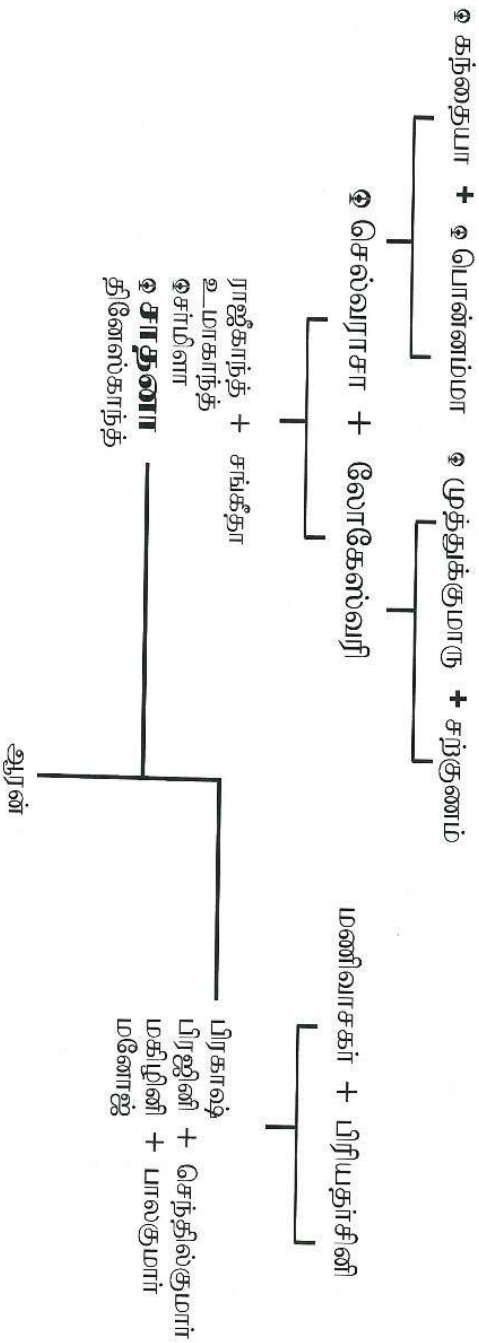
Thank you so much for attending Saathana's remembrance ceremony today. Please know your kindness during this hard time has meant so much to our family.

Your sympathy cards, flowers and kind words of commiseration are of great comfort to us as we grieve Saathana's death. We were deeply touched by your condolences and are thankful that you are there for us at this difficult time.

Warm Regards,

Piragash, Aaran and Family

திருமதி. சாதனா பிரகாஷ் வம்சாவழி

☞ → இக்குறியீடு அமரர்களைக் குறிக்கும்

